

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΚΑΙ ΛΑΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΔΩΣΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Στα «Νέα» της 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1986 δημοσιεύθηκε η ακόλουθη είδηση:

«Παύθηκε από τα καθήκοντά του ο εφημέριος στο παρεκκλήσι των φυλακών Σπαντάου, γιατί επιχείρησε να φυγαδεύσει τα απομνημονεύματα και τη διαθήκη του μόνου κρατούμενου των φυλακών, πρώην υπαρχηγού του Χίτλερ Ρούντολφ Ες.

Ο Γάλλος εφημέριος Σαρλ Γκαμπέλ παύθηκε, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του δυτικογερμανικού Τύπου, μετά από πίεση των Σοβιετικών, που υποτεύονταν ότι επιχείρησε να φυγαδεύσει τα γραπτά του ηλικίας 97 χρονών σήμερα Ες».

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς στη συμπεριφορά των πάλαι ποτέ συμμάχων του Β΄ μεγάλου Πολέμου; Την ομοψυχία τους ακόμη και σήμερα στην εποχή των εξοπλισμών και του ανταγωνισμού στην αντιμετώπιση του «κοινού εχθρού», που για όλους αυτούς ήταν και είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός; Την αντιμετώπιση του Εθνικοσοσιαλισμού στο πρόσωπο ενός σεβάσμιου γέροντα ηλικίας 92 ετών, που κρατούν δέσμιο της στείρας δημοκρατίας τους εδώ και 45 ολόκληρα χρόνια; Ή μήπως θα πρέπει να θαυμάσει μέσα από αυτήν εδώ την είδηση τον ειλικρινή και πραγματικό «ανθρωπισμό» των μπολσεβίκων και των φιλελεύθερων συνοδοιπόρων τους που δε δίνουν τη δυνατότητα σε ένα γέροντα να κοινοποιήσει τη διαθήκη του, να διατυπώσει τις τελευταίες τους επιθυμίες πριν διαβεί το μεγάλο πέρασμα προς τον Θάνατο;

Ο άνθρωπος στον άνθρωπο ιερός γράφει ο Παλαμάς. Λόγια χαμένα, στίχοι βουβοί για τους σημερινούς αφέντες του κόσμου.

Ο Ρούντολφ Ες, ήρωας δύο πολέμων, ήταν εκείνος που περιφρονώντας τα αξιώματά του, τη θέση του, την προσωπική του ελευθερία πήγε μόνος τους στην Αγγλία το 1941 και επρότεινε ένα τέλος του πολέμου.

Σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών του αυτών προς την ανθρωπότητα βρίσκεται σήμερα στη φυλακή από το 1941, για σαρανταπέντε ολόκληρα χρόνια.

Αυτός είναι ο ανθρωπισμός των συμμάχων...

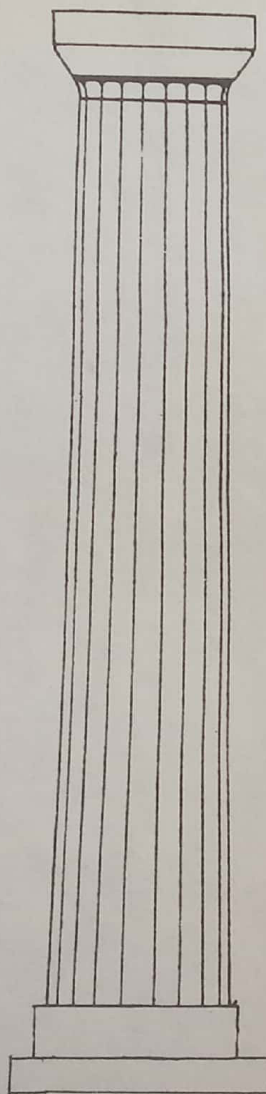
Για να γίνει δε αντιληπτός αυτός ο «ανθρωπισμός» σε όλο του το φρικτό «μεγαλείο» μάθετε πως τα νεκρά σώματα των εκτελεσθέντων της Δίκης της Νυρεμβέργης δεν παρεδόθησαν ποτέ στους συγγενείς τους, εκάησαν και η στάχτη τους σκορπίστηκε στον ποταμό Έλβα. Βάσει δε ειδικής συμφωνίας των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων Η.Π.Α., Ε.Σ.Σ.Δ. Βρεττανίας και Γαλλίας το αυτό πρόκειται να συμβεί και με τον Ρούντολφ Ες όταν τελειώσει τη ζωή του στο κάτεργο Σπαντάου.

Οι Εθνικοσοσιαλιστές Αρχηγοί, οι πιστοί σύντροφοι του Μεγάλου Άνδρα του 20ου Αιώνα Αδόλφου Χίτλερ, άνθρωποι χωρίς κανένα δικαίωμα ούτε στη ζωή, μα ούτε και στο θάνατο.

Χωρίς κανένα δικαίωμα να αφήσουν μία παρακαταθήκη για ότι έπραξαν, χωρίς κανένα δικαίωμα για λίγο χώμα όπου θα αναπαύσουν τα απομεινάρια της σαρκικής τους ύπαρξης, χωρίς δικαίωμα ταφής, ούτε διαθήκης.

Εθνικοσοσιαλιστές, οι καταραμένοι του μίζερου, σκοτεινού και απάνθρωπου σήμερα.

Εθνικοσοσιαλιστές, οι ευλογημένοι πρωτοπόροι της Νέας Αυγής, οι ήρωες και θεμελιωτές του φωτεινού και ανέσπερου Αύριο.

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος
Περίοδος Β΄ - Αριθμός τεύχους 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1986
Τ.Θ. 8346 - Αθήνα Ομόνοια 100 10 • Τ.Θ. 11207 - Θεσ/νίκη 541 10

ΑΓΩΝΑΣ ΠΙΣΤΗ ΝΙΚΗ

Κατά καιρούς και σε διαφόρους ιστορικάς περιόδους πολλοί λαοί βρίσκονται και ζούν μέσα σε ένα κλίμα καθολικής πλάνης και ομαδικής παρακρούσεως. Καθήκον του ανθρώπου, που έχει συνείδηση της αποστολής του και της παρουσίας του σε αυτόν τον ποικιλόμορφο κόσμο δεν είναι να ακολουθεί τη γνώμη των πολλών, αλλά να ακολουθεί τη φωνή της ψυχής του, που είναι και ο μοναδικός τρόπος να φτάσει στην Αλήθεια. «Ουκ εν τω πολλώ τω ευ» έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Πολλοί θα μειδιάσουν. Ειλικρινά τους λυπούμαι. Εκεί τους κατάντησε το σύστημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης των διαφόρων καταστροφέων της Ελληνικής Παιδείας.

Πίστη στην Αλήθεια λοιπόν, αυτό είναι το πρωταρχικό καθήκον κάθε ανθρώπου, που έχει σαφή αντίληψη του άνω θρώσκω. Πίστη στην Αλήθεια, αδιάφορα από τι πιστεύουν οι πολλοί και οι κρατούντες. Και Πίστη στην Αλήθεια σημαίνει καθήκον και υποχρέωση να υπηρετείς την Αλήθεια με κάθε θυσία, να μάχεσαι, να αγωνίζεσαι για την Αλήθεια, αδιαφορώντας για τον χλευασμό του όχλου, μένοντας ψυχρός απέναντι στο μίσος και στα ειρωνικά ακόμη βλέμματα των ανόητου και «πολύξερου» εσμού της αγοράς.

Πίστη στην Αλήθεια, αγώνας για την Αλήθεια, ακόμη και όταν αυτή η Αλήθεια είναι αντίθετη προς τη γνώμη των πολλών, αυτή είναι η βάσις και το πρώτο καθήκον γι' όλους εμάς, που αγωνιζόμαστε μέσα από τις γραμμές της Χρυσής Αυγής. Και Αλήθεια για μας είναι ο Λαός, η σημερινή παρουσία του αιμάτινου κρουνού της Φυλής, είναι η Πατρίδα, η πανέμορφη Ελληνική Πατρίδα, η Ελευθερία, η πραγματική ελευθερία και όχι η αχαλίνωτη και ανεύθυνη ασυδοσία, ο σεβασμός της απώτερης και πρόσφατης ιστορικής μνήμης, η γνώση ποιοί υπήρξαν και ποιοί ακόμη και σήμερα είναι οι φίλοι και ποιοί οι εχθροί του Έθνους μας μέσα στη μακραίωνη ιστορία του, είναι η λατρεία των Προγόνων η αισθητική συνείδηση, η αδιάκοπη και συνεχής αφοσίωση προς το κλασσικό ιδεώδες του ελληνισμού στην Τέχνη, στο Λόγο και στη Ζωή.

Στην προσπάθειά μας αυτή να υπηρετήσουμε και να αγωνισθούμε για την Αλήθεια είμαστε βέβαιοι πως θα έχουμε δημιουργήσει σε πολλούς πολλές απορίες, είμαστε βέβαιοι πως θα έχουμε γίνει από πολλούς αντικείμενο πολλών κριτικών. Και όσο για τις απορίες αυτό είναι κάτι φυσικό γιατί δεν έχουμε τη δυνατότητα να δείξουμε σε όλο του το φάσμα το μέγεθος της προσπάθειάς μας, δεν έχουμε αντικειμενικά τη δυνατότητα για μια προσωπική επαφή με όλους αυτούς, που έχουν για κάτι σχετικό με εμάς να απορούν. Όσο για τις κριτικές θα τις χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες, σε αυτές που διατυπώνονται με καλή πρόθεση και σε αυτές, που είναι από την ίδια φύση τους κακοπροαίρετες. Θα τις χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες και θα τις καταδικάσουμε όλες, γιατί πιστεύουμε πρώτα απ' όλα ότι σημασία έχει ο αγώνας για την ιδέα και όχι η κριτική για ότι γίνεται προς την κατεύθυνση αυτή.

Εμείς προσπαθούμε, εμείς είμασε οι μοναδικοί σε αυτή εδώ τη χώρα, μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο με θράσσος και υπερηφάνεια την Πίστη μας στην ιδέα και στα αυθεντικά σύμβολα του Εθνικοσοσιαλισμού. Δε χρησιμοποιήσαμε κανένα τέχνασμα, δεν κάναμε κανέναν λεκτικό ακροβατισμό για να παρουσιάσουμε με άλλο όνομα τις αρχές μας προσπαθώντας έτσι να εξευμενίσουμε τον εχθρό, απεναντίας η όλη μας εμφάνιση και παρουσία τον προκαλεί. Αυτό έχουμε κατ' αρχάς κάνει εμείς και απ' ότι γνωρίζουμε κανείς άλλος δεν το έκανε, ούτε και σήμερα το κάνει. Ας λείπουν λοιπόν οι κριτικές από όλους αυτούς, που δεν έχουν το θάρρος επώνυμα να υπερασπισθούν, αυτό που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν. Γνωρίζουμε ποια είναι τα επιχειρήματά τους, που στηρίζουν την πολικάντικη τακτική τους. Λέγουν λοιπόν ότι με την τακτική τους θα κερδίσουν μια θέση στο πολιτικό στερέωμα του τόπου και ότι εμείς αντιθέτως με την τακτική μας οδηγούμε τα πράγματα στο περιθώριο. Εμπρός λοιπόν κύριοι, προχωρείστε, η πύλη του κοινοβουλίου σας περιμένει διάπλατη. Αφήστε εμάς εκεί όπου ανήκουμε και που είμαστε περήφανοι γι' αυτό, στο «περιθώριο» της δημοκρατίας. Αφήστε μας ήσυχους, ασχοληθείτε με το πως θα γίνετε πιο αρεστοί στον όχλο και μην ασχολείσθε με το πως θα κρίνετε κάποιους, που έχουν τουλάχιστον το θάρρος της γνώμης τους. Ξεκινώντας την προσπάθειά μας γνωρίζαμε για όλες αυτές τις κριτικές, που θα συναντούσαμε στην πορεία μας γιατί ξέρουμε ότι η Ελλάδα, δυστυχώς, είναι η χώρα των «πολύξερων», των αδέκαστων κριτών, των αδιάφθορων κατηγόρων, των πολυάσχολων πανεπιστημόνων. Τίπο-

τι δεν ευδοκιμεί σε αυτή τη χώρα περισσότερο από την κριτική, το γνωρίζαμε, το γνωρίζουμε, είμασταν και είμαστε αποφασισμένοι να το υποστούμε, μένοντας παγερά αδιάφοροι και ψυχροί απέναντι σε κάθε κριτική. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε την πορεία μας αδιαφορώντας για την όποια κριτική, παραμερίζοντας κάθε εμπόδιο, που θα σταθεί μπροστά μας, είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε τον αγώνα μας. Σ΄ αυτό ακριβώς το σημείο θα πρέπει να κάνουμε μια διευκρίνηση γι΄ όσους απορούν γι΄ αυτήν ακριβώς τη μορφή του αγώνα μας. Τι είναι η προσπάθειά μας, ποιος ακριβώς είναι ο χαρακτήρας του αγώνα μας. Είναι αγώνας κοινωνικός. Τι από όλα αυτά, όλα αυτά ή τίποτε από όλα αυτά;

΄Εχει η προσπάθειά μας χαρακτήρα ιδεολογικό κατά τούτο: ασχολείται με τη διάδοση της ιδέας του Εθνικοσοσιαλισμού, θεωρώντας αυτό σαν το πρώτο σημαντικό βήμα στην όλη μας πορεία. Ναι, είναι αγώνας ιδεολογικός χωρίς όμως σε καμία περίπτωση να έχει σχέση με καταστάσεις, σχήματα και τρόπους ενός εκφυλισμένου διανοουμενισμού.

Είναι επίσης αγώνας με χαρακτήρα πολιτικό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι για μας η πολιτική είναι αυτοσκοπός και ότι μοιραία θα πρέπει να βουλιάξουμε στο τέλμα της σημερινής πολιτικής καταστάσεως, που έχει επιβάλλει το σύστημα. Ενδιαφερόμεθα για τα «κοινά», αυτό όμως έχουμε τη σαφή αντίληψη πως δε μας επιβάλει κάποια ένταξη σε ένα από τα κατεστημένα πολιτικά σχήματα. Αγώνας λοιπόν πολιτικός, χωρίς ίχνος πολιτικαντισμού και με στόχους ευρύτερους από αυτούς, που επιβάλλει η κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα πολιτειακή τάξης των ημερών μας, στόχους μεγαλόπνοους και υψιπετείς, ικανούς να αγκαλιάσουν το ευρύτερο πολιτιστικό μας όραμα. Αγώνας πολιτικός πέρα από την απάτη της δεξιάς και της αριστεράς, μακριά από τους σιχαμερούς τρόπους του κατεστημένου.

Είναι ακόμη ο αγώνας μας, αγώνας κοινωνικός για την ευημερία και την ευτυχία ολόκληρου του Λαού, αγώνας κοινωνικός, που δε βασίζεται στον αντιφυσικό τρόπο διαχωρισμού του Λαού σε τάξεις, αγώνας για την απαλλαγή από τον Μαρξιστικό εφιάλτη των μπολσεβίκων και από τη σαρκοβόρα διάθεση των καπιταλιστών. Πιστεύουμε στην Ιεραρχία, αυτό όμως δε σημαίνει κατ΄ ανάγκην ότι θα πρέπει να πιστεύουμε σε κοινωνικές τάξεις. Απεναντίας, η Ιεραρχία σα φυσικό επακόλουθο της Αξιοκρατίας απαιτεί το σπάσιμο των πλασματικών στεγανών που επιβάλλει ο διαχωρισμός σε κοινωνικές τάξεις.

Αγώνας λοιπόν ιδεολογικός, πολιτικός, κοινωνικός είναι ο αγώνας της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ με αντικειμενικό σκοπό την πραγμάτωση του πόθου, του ονείρου, του οράματος ενός Νέου Ελληνικού Πολιτισμού, του Νέου Μεγάλου Ελληνικού Πολιτισμού.

Σ΄ αυτό τον αγώνα καλούμε συμπαραστάτη μας κάθε ΄Ελληνα πατριώτη, αηδιασμένο και απηυδησμένο από τα κούφια ιδανικά και τις γελοιασμένες λεξιμαγείες των κατεστημένων πολιτικών σχημάτων, κάθε νέο αμόλυντο, αδιάφθορο, γενναίο, ικανό να ακολουθήσει σκληρό ανηφορικό δρόμο της Αρετής, της Τιμής, του Καθήκοντος.

΄Εχουμε φθάσει στο αισχρό σημείο πολιτικής παρακμής να υπάρχουν σήμερα άνθρωποι, που αγωνίζονται μέσα από τις γραμμές πολιτικών κομμάτων με αντικειμενικό σκοπό την εξυπηρέτηση φτηνών προσωπικών τους συμφερόντων. ΄Εχουμε φθάσει στο αισχρό σημείο, νέοι άνθρωποι να τριγυρνάνε σαν τις άδικες κατάρες ανά τις πόλεις της Ελλάδος και να ζητωκραυγάζουν τον πρώτο τυχόντα με σκοπό το διορισμό τους σε κάποια δημόσια υπηρεσία. Δε φταίνε και τόσο αυτοί για το κατάντημά τους. Κύριοι υπεύθυνοι οι κράχτες των κομμάτων, που με τέτοια φθηνά και χαμερπή κίνητρα, προσπαθούν να προσελκύσουν τη νεολαία. Γι΄ όσους είναι πραγματικά ανιδιοτελείς, γι΄ όσους είναι ειλικρινείς, ιδεολόγοι, γι΄ όσους θέλουν να δώσουν έναν αγώνα χωρίς κανέναν υλικό κίνητρο, απεναντίας έναν αγώνα κόστους με θυσίες, στερήσεις, διωγμούς υπάρχει μια θέση στις τάξεις μας, στις τάξεις της Χρυσής Αυγής, που δίνει ένα σκληρό και ιερό αγώνα για Εθνική Αξιοπρέπεια και Λαϊκή Δικαιοσύνη. Αυτό που οπωσδήποτε θα απασχολήσει καθένα, που θα σκεφθεί να συμμετάσχει σε έναν τέτοιο αγώνα θα είναι κατ΄ αρχάς το ερώτημα, τι είναι αυτός ο αγώνας: ένα ρομαντικό όνειρο, μια ουτοπία ή μήπως μια σκληρή επιταγή των καιρών; Είναι ο αγώνας, για την Αλήθεια, ένας αγώνας, που πρέπει να δοθεί ούτως ή άλλως, είτε θα αποφέρει αποτελέσματα στο παρόν είτε θα χρησιμεύσει σα μνήμη στο μέλλον.

Παρ΄ όλα αυτά, παρ΄ όλο δηλαδή το γεγονός ότι ο αγώνας πρέπει να δοθεί ούτως ή άλλως, το ερώτημα παραμένει και η απάντηση σε αυτό είναι μία και μοναδική: είτε ρομαντικό όνειρο, είτε σκληρή επιταγή των καιρών ο Εθνικοσοσιαλισμός παραμένει η μία και μοναδική διέξοδος για να ξεφύγουμε από το σημερινό εφιάλτη του διπρόσωπου αφέντη του κόσμου, (Ε.Σ.Σ.Δ. - Η.Π.Α., κομμουνισμός - δημοκρατία, Ανατολή - Δύση).

΄Ενα σημαντικό εμπόδιο, που θα πρέπει να παραμερίσουμε, όπου και εάν το συναντήσουμε είναι η μεμψιμοιρία και η ηττοπάθεια. Δυστυχώς είναι γεγονός πως υπάρχουν ακόμη και ανάμεσα στις γραμμές μας με την ευρύτερη έννοια άνθρωποι που έχουν γεννηθεί κουρασμένοι και ανήμποροι, και οι οποίοι συνεχώς επαναλαμβάνουν ότι και αυτοί τα ίδια πιστεύουν, αλλά δε μπορεί να γίνει τίποτε. Καλά λοιπόν, έστω ότι έχουν δίκιο, δε

μπορεί να γίνει τίποτε. Γιατί ασχολούνται μαζί μας; για να μας πείσουν να τους μιμηθούμε; ζητούν ηθικό στήριγμα για την αδυναμία τους να δώσουν μια μάχη; τι θέλουν, να μας «λογικεύσουν» να «σοβαρευθούμε»; Εντάξει, το γνωρίζουμε, ο εχθρός είναι πανίσχυρος, τα μέσα του ανυπέρβλητα, οι δυνάμεις οι δικές μας μικρές. Και λοιπόν, τι σημαίνουν όλα αυτά; λύνονται με αυτό τον τρόπο τα αντικειμενικά προβλήματα; επουλώνονται με την κακομοιριά και την αδράνεια οι πληγές του ΄Εθνους, που συνεχώς αιμοραγούν; Παύει ο Σιωνισμός να δυναστεύει τη γη; σταματά η διαφθορά και ο ηθικός κατήφορος; τι ωφελεί τελικά το να συμφωνήσουμε μαζί τους ότι ο αγώνας είναι μάταιος;

Στο μόνο που ωφελεί αυτή η συμπεριφορά και η στάσις είναι στον εφησυχασμό της ένοχης συνείδησης όλων αυτών, που γνωρίζουν, πως έχουν καθήκον να αγωνισθούν και δεν το πράττουν.

Κανένας αγώνας δεν είναι μάταιος και πολύ περισσότερο ο αγώνας της Χρυσής Αυγής για τον Εθνικοσοσιαλισμό, ο αγώνας των Ελλήνων Εθνικοσοσιαλιστών για ένα Νέο Μεγάλο Πολιτισμό.

Πέρα από όλα αυτά, που εγράφησαν μέχρι στιγμής και που είχαν το σκοπό τους και τη σημασία τους θα πρέπει τώρα να μιλήσουμε συγκεκριμένα, απλά και πρακτικά για το πως θα πρέπει να δράσουμε, για το ποια κατεύθυνση δίνουμε από αυτές εδώ τις γραμμές σε όσους θέλουν να δώσουν τη μάχη μαζί μας.

Θα πρέπει σε αυτό εδώ το σημείο να τονίσουμε πως ναι μεν τώρα δε δίνουμε κάποιο τρόπο μιας προσωπικής επαφής με κάποια διεύθυνση, στην οποία θα μπορούσατε να απευθυνθείτε. Αυτό όμως είναι κάτι, που δε θα ισχύει για πολύ. ΄Ετσι πολύ σύντομα, για όσους πραγματικά το επιθυμούν θα υπάρξει τρόπος συναντήσεως και συνεννοήσεως.

Μέχρι τότε, θα πρέπει ο καθένας από εσάς να δίνει την προσωπική του μάχη, όπου και εάν βρίσκεται. Μην κρύβετε τις ιδέες σας, όπου και εάν είσθε, χώρο εργασίας, σχολείο, οικογένεια κ.τ.λ.

Κάνετε παντού όπου είσθε με το θάρρος της γνώμης σας τον Εθνικοσοσιαλισμό μια ζωντανή πραγματικότητα. Διαδώσατε την Ιδέα μας. Εξευτελείστε με ότι τρόπο μπορείτε το αηδιαστικό πολιτικό κατεστημένο της αριστεράς και της δεξιάς. Δώστε τη μάχη κατά τη πολιτικής παρακμής στην Τέχνη. Αποδεσμευθείτε από το κατεστημένο, γίνετε ανεξάρτητοι από κάθε τρόπο και κάθε συνήθεια που έχει επιβάλλει η ευδαιμονιστική διαφθορά. Αντισταθείτε, όπου και εάν είσθε. Καμία παραχώρηση σε κανένα τομέα, είτε στην ιδεολογία, είτε στην πολιτική, είτε στην πολιτιστική μας τοποθέτηση. Ετοιμασθείτε για την ώρα εκείνη, όπου η Ιδέα μας, όπου το Κίνημά μας, θα διεκδικήσει αυτό, που πραγματικά του ανήκει.

•

Ο μεγάλος αμερικανός ποιητής, ήρωας της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας ΕΖΡΑ ΠΑΟΥΝΤ είχε πει: «΄Οταν κάποιος για μία Ιδέα, δεν είναι διατεθειμένος να κάνει μια μεγάλη θυσία, είτε η Ιδέα δεν αξίζει, είτε αυτός». Η Ιδέα του Εθνικοσοσιαλισμού αξίζει, είναι η μοναδική Αξία, σε μας εναπόκειται να αποδείξουμε ότι και εμείς αξίζουμε.

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μέχρι τώρα το περιοδικό «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» εκδιδόταν σε 16 σελίδες, και με κάποια παρέκλιση στη μηνιαία κυκλοφορία του. Αποσκοπούσε δε στην ενημέρωση του κόσμου που κείται εκτός κινήσεως για την υφή, τους σκοπούς, τα πιστεύω και τα πεπραγμένα μας. Από το τεύχος αυτό το περιοδικό υφίσταται ορισμένες βελτιώσεις όπως η αύξηση των σελίδων σε 32 (που εφαρμόστηκε άλλωστε από το προηγούμενο τεύχος) η σταθεροποίηση της μηνιαίας κυκλοφορίας του και ο εμπλουτισμός της ύλης που κρίθηκε απαραίτητος γιατί σκοπός πλέον του περιοδικού θα είναι εκτός από την ενημέρωση των εκτός κινήσεως ανθρώπων, και στην ενημέρωση όλων εκείνων που έχουν μεν δείξει τη διάθεση να μας προσεγγίσουν και την πίστη τους στον αγώνα μας αλλά για διάφορους, πρακτικούς λόγους (όπως η απόσταση π.χ.) δεν μπορούν να το κατορθώσουν. Η υφή του περιοδικού θα έχει δύο σκέλη: το ιδεολογικό, όπου θα αναπτύσσονται θέματα που αφορούν την ιδεολογία μας, και το πολιτικό όπου θα αναφέρονται και θα σχολιάζονται γεγονότα της διεθνούς πολιτικής σκηνής. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το περιοδικό «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» είναι καρπός μόχθου όλων των μελών της κίνησης, και σαν αποτέλεσμα είναι μοναδικό. Μονοπωλεί δε την έννοια της ανεξαρτησίας από όλα τα γνωστά πολιτικά περιοδικά που κυκλοφορούν (με ελάχιστες εξαιρέσεις) ανεξαρτήτως χώρου. Γι΄ αυτό χρέος του οποιουδήποτε πιστεύει στην ιδέα του Εθνικοσοσιαλισμού είναι η διάδοση του περιοδικού.

Alfred Rosenberg

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΟΣ

Ήταν φυσικώτατο οι εκπρόσωποι της φυλής που ξεχύθηκαν από τις πεδιάδες της Β. Γερμανίας προς την Γαλατία, την Ισπανία και την Ιταλία, οι οποίοι ετέθησαν σε κίνηση με τέτοια φυσική βιαιότητα, να μην έχουν συνείδηση όλων των εσωτερικών συνδέσεων του συγκεκριμένου των πνευματικού χαρακτήρος, ώστε να απορροφούν με έκθαμβο βλέμμα, αυτό που τους φαινόταν νέο και ξένο, κι ακόμη να κατευθύνουν και να μεταμορφώνουν — ως κύριοι — αυτά τα νέα πράγματα, αλλά, ως μειοψηφία, να «πληρώνουν» και στο νέο περιεχόμενο την «εισφορά» τους. Αν ακόμη και σήμερα, «μελετητές του δημοσίου δικαίου» κηρύττουν το ιδεώδες μιας ομογενούς δομής της ανθρωπότητος και απονέμουν επαίνους σε μία ενωμένη, οργανωμένη, ορατή παγκόσμιο Εκκλησία, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει και να καθορίζει όλη την κρατική ζωή, όλες τις επιστήμες, όλες τις τέχνες, όλες τις ηθικές, αυτό είναι ανάκλαση εκείνων των αντιλήψεων του χάους των λαών, οι οποίες ανέκαθεν δηλητηρίαζαν την ουσία μας, ιδίως αν ένας ερευνητής τέτοιου τύπου προσθέσει ακόμη: «Αυτό που η Αυστρία επιδιώκει να αποκτήσει, ο κόσμος ολόκληρος στο σύνολό του πρέπει να επιτυγχάνει». Αυτό είναι φυλετική πανώλης και δολοφονία ψυχών που κατέστησαν παγκόσμιο πολιτικό πρόγραμμα. Ο Αυτοκράτωρ και ο Πάπας αντιμάχοντο κάποτε στο εσωτερικό αυτής της αντεθνικής και οικουμενικής ιδέας και το γερμανικό Βασίλειο ήταν εναντίον τους. Ο Μαρτίνος Λούθηρος αντέταξε την εθνική πολιτική σκέψη στην παγκόσμια μοναρχία του Πάπα. Η Αγγλία, η Γαλλία, η Σκανδιναυία, η Πρωσσία, σήμαιναν μία ενίσχυση αυτού του μετώπου εναντίον του χάους, η ανάσταση της Γερμανίας το 1813 και 1871, τελευταίοι σταθμοί, αν και ακόμη το ίδιο ασυνειδητοποίητοι του σκοπού, προς τον οποίο έτειναν. Η κατάρρευση του 1918 μας σπάραξε τα τρίσβαθα της ψυχής μας, αλλά την ίδια στιγμή ξεγύμνωσε, μπροστά στην αναζητούσα ψυχή τα νήματα που συνέθεταν το υφάδι της ευλογίας και της κατάρας της. Από την συνειδητοποίηση της γενιάς της αρχαίας Γερμανίας, μέσω της ιδέας του γερμανικού Βασιλείου, μέσω της ηγεσίας της Πρωσσίας, του πανγερμανιστικού αισθήματος, της επίσημης δομής της Αυτοκρατορίας, γεννάται σήμερα ως μέγιστος καρπός της γερμανικής ψυχής η λαϊκή συνείδηση στερεωμένη στον χαρακτήρα. Αγγέλλεται, μετά από αυτήν την διαδοχή, ως η θρησκεία του γερμανικού μέλλοντος, της οποίας εμείς, σήμερα πολιτικώς εξοβελισμένοι, ταπεινωμένοι και κυνηγημένοι, έχουμε, όσο καμία γενεά πριν από μας, βρει την ρίζα με την δύναμή μας, αποκαλύπτοντάς την πρώτα και κατόπιν επιχωματώνοντάς την με νέα δύναμη. Η μυθική διαίσθηση και η συνειδητή αναγνώριση δεν αντιπαρατίθεται πλέον, επί τέλους, ως εχθροί στην έννοια της ιδέα της γερμανικής αναγεννήσεως, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται: ο πιο ένθερμος εθνικισμός που δεν κατευθύνεται πλέον προς δυναστείες, γενεές ή θρησκευτικές ομολογίες, αλλά προς την πρωταρχική ουσία, προς τον ίδιο τον εθνικό χαρακτήρα, συνδεδεμένο με την φυλή, και αυτό είναι το μήνυμα που θα διαλύσει μία για πάντα όλες τις σκουριές, για να μείνει μόνο το ευγενές, εξαφανίζοντας οτιδήποτε το αγενές.

Μία τελική ερευνητική μελέτη θα μπορούσε να αναγνωρίσει, κοντά στις συγκρουόμενες δυνάμεις του γερμανισμού και του χάους των λαών, τις γραμμές δράσεως των άλλων φυλών της Ευρώπης, αυτοχθόνων και επηλύδων. Αυτή θα εκτιμήσει την μεσογειακή φυλή, την σαφώς πιο ήρεμη και ψυχρή, αλλά που δεν απέχει πολύ από τις γερμανικές αξίες, καταγράφοντας εδώ μία επιμειξία (εν τωμέτρωπου δεν εμφανίζεται ως μαζικό φαινόμενο) με την βόρεια, όχι αναγκαστικά ως απώλεια, αλλά αντιθέτως ως εμπλουτισμό του πνεύματος.

Θα αναγνωρίσει ότι η διναρική φυλή, προικισμένη με μικρότερη πολιτιστική δημιουργικότητα, αλλά με ισχυρότατο ταμπεραμέντο, υπήρξε συχνά δραστήρια σε ωρισμένα μεγάλα πάθη της Ευρώπης, για να αναδείξει, μέσω των μεσανατολικών διεισδύσεων, σ' αυτήν, φαινόμενα μπασταρδέματος (π.χ. στην Αυστρία, στα Βαλκάνια).

Ο με νέο τρόπο προσανατολισμένος παρατηρητής ανακαλύπτει τότε πως η σκουρόχροη αλπική φυλή, στερούμενη πρωτοβουλίας, αλλά ικανή να ανθίσταται, προωθήθηκε υπομονετικά και πολλαπλασιάστηκε. Αυτή δεν εξεγείρεται ανοικτά εναντίον του νικηφόρου γερμανικού ανθρώπου, σε περιόδους κάποιας αποσαφηνίσεως του προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες ως υπάκουος ιπποκόμος και ως αγρότης, σε κάποια άτομα ενισχύει ενίοτε τις γερμανικές δυνάμεις, διεγείροντας τους μία επίμονη αντίδραση για να αμαυρώσει, να επικαλύψει και ακόμη να καταπνίξει όταν διεισδύει μαζικά, τις δημιουργικές δυνάμεις των ιδίων. Μεγάλα τραύματα του πληθυσμού της Γαλλίας, της Ελβετίας, της Γερμανίας, ευρίσκονται ήδη υπό το σημάδι της αλπικής αυτής επιδράσεως που εξολοθρεύει κάθε μεγαλείο: η δημοκρατία στο πολιτικό πεδίο, η έλλειψη πνευματικών αναγκών, ο άτολμος ειρωνισμός, ενωμένος με την κερδοσκοπία, η πονηριά και το αδίστακτο στην επιδίωξη εμπορικών επιχειρήσεων που υπόσχονται κέρδος, είναι τα φοβερά σημεία της αλπικής τοκογλυφίας ολόκληρης της ευρωπαϊκής ζωής.

Όλες οι μεγάλες και αιματηρές μάχες μεταξύ του Γερμανισμού και του ρωμαικού εθνικού χάους, τις οποίες διεξήγαγε ο βόρειος άνθρωπος, αποδυνάμωναν συχνά την ισχύ του αίματος του επί μακρόν. Και ακόμη κι αν όχι σπάνια οι πόλεμοι εκτυλίχθηκαν εξόδοις του αλπικού ανθρώπου, αυτός, εν τούτοις, εγλύτωνε αντιθέτως προς τους βόρειους επαναστάτες, οι οποίοι προς κάθε άλλον, ως «αιρετικοί», έδιναν ελεύθερη οδό σε μία ελεύθερη σκέψη, πραγματικά συνδεδεμένη με την φύση τους.

Αν σ' αυτό το σημείο αφήσουμε κατά μέρος τις παλαιές μάχες των Αρίων για την θρησκευτική ελευθερία, ολόκληρη η Δύση, ακόμη και μετά την παγίωση της πολιτικής ισχύος της Ρώμης, δεν προσφέρει το πλαίσιο ενός ζωτικού συνόλου, αυτοριζωμένο και αυτοολοκληρωμένο. Αν η νικηφόρος παγκόσμιος ρωμαϊκή Εκκλησία ήταν η ευθύγραμμη εξακολούθηση του παγκοσμίου οψίμου-ρωμαϊκού ιμπεριαλισμού δίχως φυλή, αν ακόμη η ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έγινε το πιο ισχυρό οπλισμένο χέρι αυτής της ιδέας, αν ακόμη και μεγαλοφυή πρόσωπα από γερμανική γενιά ετέθησαν στην διάθεση αυτής της αντιλήψεως που εμάγεψε αιώνες ολόκληρους, εν τούτοις, παντού και σε όλα τα πεδία εκινήθησαν αμέσως και οι ανταγωνιστικές δυνάμεις Δυνάμεις πολιτικής τάξεως υπό την μορφή του γερμανικού Βασιλείου, του Φραγκογαλλικού Γαλλικισμού, εκκλησιαστικής φύσεως στην μάχη του Επισκοπισμού εναντίον της Κούριας, πνευματικής φύσεως στην αναζήτηση ελεύθερης έρευνας της φύσεως, φιλοσοφικοθρησκευτικού χαρακτήρος στην απαίτηση προσωπικής ελευθερίας της σκέψεως και της πίστεως. Όλες αυτές οι δυνάμεις, παρ' ότι ανεγνώριζαν ακόμη τον πρώτο καιρό την Ρώμη ως Ιδέα, και δεν ήσαν συχνά και ενσυνείδητες της πλήρους σημασίας των απαιτήσεών τους, παρ' ότι μερικές φορές ενεπνέοντο από την ίδια την παιδιάστικη πρόθεση να ευπρεπίσουν την Εκκλησία, είναι σίγουρα δυνάμεις ίδιες ενός διάπυρου εθνικισμού, αν θελήσουμε να διακρίνουμε κάτω απ' αυτές μία πνευματική νοοτροπία και συναισθηματική στάση συνδεδεμένες με την φυλή, βουλητικές, υποσυνειδήτου χαρακτήρος έναντι ενός οικουμενισμού οιασδήποτε μορφής. Η ιδέα του μονάρχη και του δουκός, ο περιωρισμένος στον χώρο επισκοπισμός, η ελευθερία της προσωπικότητος, όλ' αυτά έχουν απ' ευθείας ρίζες στο έδαφος, για το οποίο αυτές οι δυνάμεις επάλαισαν και παλαίουν ακόμη και σήμερα μεταξύ τους για την πρωτοκαθεδρία.

Κι αν ακόμη μπορούμε τώρα να δούμε χειροπιαστά ότι τα κράτη, οι λαοί και τα φύλα, τα πιο καθαρά βορεια-γερμανικά, όταν ήλθε η ώρα, αμύνθηκαν συνεπέστερα και αποφασιστικότερα εναντίον του ρωμαϊκού οικουμενισμού και εναντίον εκείνης της μορφής πνευματικής ενότητος, η οποία εμάχετο κατά κάθε οργανικού, μπορούμε επίσης να ξεχωρίσουμε στην δράση αυτές τις δυνάμεις, πριν από εκείνο το μεγάλο και νικηφόρο ξύπνημα από την ρωμαιο-μεσανατολική ύπνωση, σε μία ηρωϊκή πάλη σε άμεση σχέση με τους ακόμη παγανιστές Γερμανούς. Η ιστορία των Αλβιγηνών (ή Αλβιγεσίων), των Βαλδεσίων, των Καθαρών, των Αρνολδιστών, των Ουγενότων, των Λουθηρανών, παριστά, δίπλα στην ιστορία των μαρτύρων της ελεύθερης έρευνας και την αναγνώριση των ηρώων της βορείας (nordic) φιλοσοφίας, το επιβλητικό πλαίσιο μιας γιγαντιαίας συγκρούσεως υπέρ αξιών χαρακτήρος, δηλαδή υπέρ εκείνης της ηθικοπνευματικής προϋποθέσεως, χωρίς την κατάφαση της οποίας δεν θα υπήρχε ουδόλως δυτικός ή λαϊκός πολιτισμός.

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ

— Είναι γεγονός πως από πλευράς «Εξωτερικής Ιστορίας» ευρισκόμεθα σε «άμυνα», ως ηττημένοι ενός πολέμου.

Αυτό όμως δεν σημαίνει πως αλλάζει σε μας κάτι από εσωτερική σκοπιά. Είμαστε απόγονοι Εκείνων που προσεπάθησαν να επαναφέρουν τον δημιουργικό άνθρωπο στη θέση που κατείχε. Αυτοί, μας έδωσαν την μνήμη τους με την εντολή της συνέχειας. Οποιαδήποτε διαστροφή της ιστορίας από τον αντίπαλο, οποιαδήποτε απόκρυψη ιχνών της παραδόσεως δεν θα τελεσφορήσει.

— Οι εσωτερικοί νόμοι μας, θα εφαρμόζονται με την ίδια συνέπεια, ως εάν διοικούσαμε, προετοιμάζοντας έτσι, την νέα τάξη πραγμάτων.

Η γνώση των ατελειών εν γένει του αντιπάλου στην φύση του, στον προορισμό του και στα μέσα που χρησιμοποιεί είναι το πρώτο βήμα για την καταστροφή του.

Η γνώση αυτή, πρέπει να είναι σαφής, άρα και ολοκληρωμένη και να εδραιώνεται πάνω σε θεμελιώδεις (φυσικούς) Νόμους: δηλαδή να έχει τελική αναφορά τα δημιουργήματα της φύσεως Σαν υπέρτατοι υπερασπιστές της φυσικής επιλογής δεν ανεχόμεθα την βασιλεία «αντιφυσικών» συστημάτων. Μεταξύ των άλλων σκοπών μας, είναι και η καταστροφή τους.

Δεν αρκεί όμως η καθαρή και ολοκληρωμένη γνώση. Απαιτείται ισχυρή και καθαρή πίστη, και τέλειος συντονισμός των δυνάμεών μας προς το περιβάλλον. Η μορφή της δράσεως τροποποιείται ανάλογα με το περιβάλλον, αλλά η δράση γίνεται αμεσώτερη και ουσιαστική.

΄Οσο καθαρώτερη και ισχυρότερη είναι η πίστη τόσο ισχυρότερο και αποτελεσματικώτερο είναι το από εμάς εμπορευόμενο δυναμικό ρεύμα.

Θα χρειασθεί για μια ακόμη φορά, στη σύντομη αυτή εισαγωγή να τονισθεί το αναγκαίο της αποχής (κατά το μέγιστο δυνατόν) από τις ομαδικές εκδηλώσεις της σύγχρονης κοινωνίας, περισσότερο ή λιγώτερο μεθοδευμένες, περισσότερο ή λιγώτερο «σοβαρές», περισσότερο ή λιγότερο δόκιμες.

Ουδεμία ανάλωση σε πράξεις και σκέψεις επί αντικειμένων ξένων προς τις αρχές μας επιτρέπεται.

Η ενέργεια εκάστου εξ ημών δεν πρέπει να διαχέεται άσκοπα, δεν πρέπει να ακολουθεί άγνωστους δρόμους.

Πρέπει να ασκείται διαρκής έλεγχος του περιβάλλοντός μας και να απορρίπτεται το οτιδήποτε αντίκειται στις αρχές μας.

Παράλληλα, πρέπει να αποφευχθεί οποιαδήποτε δέσμευση με τα πρότυπα ζωής της κοινωνίας αυτής.

Η κάθε μονάδα της αλυσσίδας σε συνδυασμό με την ολοένα αυξανόμενη δυναμικότητά της, θα διακρίνεται από απόλυτη ανεξαρτησία έναντι του περιβάλλοντος. Η κάθε μονάδα της αλυσσίδας ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΑΝΤΑ, ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΛΥΣΣΙΔΑΣ, θα αποτελεί τον συνειδητό δημιουργό, τον μέχρι θανάτου αφωσιωμένο πολεμιστή και παράλληλα, συνετό και ώριμο στέλεχος της υγιούς κοινωνίας.

— Παρουσιάσαμε όσο περιληπτικώτερα μπορούσαμε σε οκτώ εισαγωγικά κεφάλαια, τις αρχές που διέπουν τις σχέσεις μας με τα αντίπαλα στρατόπεδα.

Η αναφορά, ξεκίνησε από διδάγματα ιστορικά και όχι από κηρύγματα των ανά τους καιρούς εμφανισθέντων πεφωτισμένων οντοτήτων όπως θα περίμενε ο «τρίτος» αναγνώστης. Αυτό είναι επιβεβλημένο, δεδομένου ότι πρώτοι εμείς οφείλουμε να μιλήσουμε ξεκάθαρα την γλώσσα που οι σημερινοί κατά κόσμον άρχοντες μετά προσοχής αποφεύγουν αλλά που τα έργα και η προϊστορία τους έχουν ορίσει.

Οφείλουμε να μιλήσουμε την γλώσσα του αρχιραββίνου στις συναγωγές, και των ορισμένων εκλεκτών εντός κεκλεισμένων θυρών (sic) και ισχυριζομένων πως, «η Γνώσις μόνον επ᾽ αγαθώ»... Είναι όμως αμφίβολο αν το πιστεύουν και οι ίδιοι. Το 1945 δεν έλαβε χώρα μόνον η ήττα της Ευρώπης. ΄Ηταν η χρονιά κατά την οποία, το αόρατο έρμα που τους κρατούσε, άρχισε σιγά-σιγά να τους τραβά στον πυθμένα της Νεκράς Θαλάσσης. ΄Ισως τους ανασύρει ο... Μωϋσής.

Ας αναμένουν τους απεσταλμένους των λοιπόν!

— Οι ενότητες που θα ακολουθήσουν, έχουν σαν αντικείμενο την ΄Αρια παράδοση και τα παρακλάδια της (από Ινδίες μέχρι Δυτικών Ευρωπαϊκών νήσων) και την Ιστορία, ειδωμένη από εσωτερική σκοπιά.

— Υποδεικνύουμε εν προκειμένω σαν παράλληλα αντικείμενα μελέτης, τον «Μύθο του 20ου αιώνα» (Alfred Rosenberg) και τα κείμενα του Julius Evola.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ - ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Πώς όμως οι υπερδυνάμεις κατόρθωσαν να αποκοιμίσουν την ιστορική συνείδηση των ευρωπαίων μεταπολεμικά ώστε να επιβάλουν την πολιτική κυριαρχία τους; Προβάλλοντας αφ΄ ενός τις νόθες απαξίες τους, με τις οποίες αντικατέστησαν τις παραδοσιακές πολιτιστικές αξίες του Ευρωπαίου Δημιουργού. Καλλιεργώντας αφ΄ ετέρου, ένα σύμπλεγμα μόνιμης ενοχής στις συνειδήσεις των Ευρωπαίων, ώστε να ντρέπονται για τον αγώνα υπέρ του Πολιτισμού και εναντίον των Ιουδαίων δημοκρατών και μπολσεβίκων καταλυτών του, που διεξήγαγαν μέσα από τις τάξεις του Εθνικοσοσιαλισμού. ΄Ερμαια λοιπόν της δόλιας προπαγάνδας των δυναστών τους, οι Ευρωπαϊκοί λαοί έμαθαν σήμερα να μισούν το αληθινό ιστορικό τους πρόσωπο και να λατρεύουν τις πολυδιαπρημισμένες νόθες απαξίες που ευνοούν τη διαιώνιση της υποτέλειάς τους.

Ποιές είναι όμως οι νόθες απαξίες, τα κίβδηλα κι απατηλά ιδανικά, που με δολιότητα διαφημίζει σήμερα το σύστημα, ώστε να μας αποπροσανατολίσει και να εκφυλίσει τον αγώνα μας υπέρ των πολιτιστικών αρετών και αξιών; Ανάλογα με την φιλελεύθερη ή μαρξιστική του απόχρωση, το σύτημα προβάλλει σαν αξίες του κυρίως:

A/1. Τα ατομικά δικαιώματα
2. Την κοινωνική δικαιοσύνη
3. Την ισότητα των ανθρώπων.
4. Την πνευματική και πολιτική ελευθερία.
5. Τον κοινωνικό φιλελευθερισμό.
6. Τον οικονομικό φιλελευθερισμό.
7. Την Αρχή της πλειοψηφίας.
8. Το Δημοκρατικό πρότυπο αν πρόκειται για τη φιλελεύθερη έκδοσή του.

Β. 1. Την πάλη των τάξεων και την ταξική συνείδηση.
2. Την ιστορική αποστολή της εργατικής τάξεως.
3. Την κοινωνική δικαιοσύνη.
4. Την άρση της ιστορικής αδικίας της εκμεταλλεύσεως ανθρώπου από άνθρωπο.
5. Την ισότητα των ανθρώπων.
6. Την αναγκαία υποταγή του ατόμου στο κόμμα.
7. Την υποταγή της ελευθερίας στην πολιτική σκοπιμότητα που υπαγορεύει ο αγώνας για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας
8. Τον αναπόφευκτο θρίαμβο του κομμουνισμού, αν πρόκειται για την μαρξιστική έκδοση.

Ωστόσο και οι δύο όψεις του συστήματος συγκλίνουν στο ίδιο όραμα: Την υλική ευημερία των ατόμων, μέσα σε μια παγκόσμια, ομοιόμορφη, ειρηνική, μακάρια κι ευτυχισμένη ανθρωπότητα. ΄Ενα όραμα, που η πραγματοποίησή του θα σημειώσει και το τέλος της ιστορίας.

Είναι σκόπιμο να εξετάσουμε μία προς μία τις «αξίες» αυτές προκειμένου να τεκμηριώσουμε την εθνικοσοσιαλιστική θέση, ότι δηλαδή είναι νόθες και κίβδηλες. Η εξέταση αυτή όμως, αποτελεί αντικείμενο επομένων κεφαλαίων της Ιδεολογικής Διακηρύξεως, συγκεκριμένα του 2ου, 5ου, 6ου και 7ου και κατά συνέπεια δεν θα αναπτυχθεί εδώ. Σκοπός μας προς το παρόν είναι να καταγράψουμε αυτές τις «αξίες» και να τις αντιδιαστείλουμε από τις αντίστοιχες του εθνικοσοσιαλισμού.

Οι αντίστοιχες Παραδοσιακές Αξίες που προβάλλει ο Εθνικοσοσιαλισμός, ως φυσικά και ιστορικά τέκνα της πολιτιστικής Δημιουργίας του Αρίου Ανθρώπου, είναι:

Α. 1. Το καθήκον προς τη Λαϊκή Κοινότητα.
2. Η Λαϊκή Δικαιοσύνη.
3. Η διάκριση των ανθρώπων και η αντίστασή τους, στην ιστορική και πολιτιστική τους ισοπέδωση.
4. Η εθνική και πολιτιστική ελευθερία.
5. Το Εθνικό-Λαϊκό κράτος.
6. Ο Εθνικός Οικονομικός προγραμματισμός

7. Η Αρχή του Αρχηγού.
8. Το Αριστοκρατικό πρότυπο.
και ακόμα:

Β. 1. Η οργανική κοινωνία των συνεργαζομένων τάξεων και η εθνική συνείδηση.
2. Η ιστορική αποστολή της Λαϊκής Κοινότητας, δηλαδή του ΄Εθνους.
3. Η λαϊκή δικαιοσύνη.
4. Η άρση της ιστορικής κυριαρχίας του Οικονομικού Δόγματος που εγκαθίδρυσε την εκμετάλλευση του Αρίου από τον Εβραίο και τους υποτακτικούς του.
5. Η διάκριση των ανθρώπων και η αντίστασή τους στην ιστορική και πολιτιστική τους ισοπέδωση.
6. Η συνειδητή ένταξη του ατόμου στην συλλογική ζωή της Λαϊκής Κοινότητας.
7. Η οριοθέτηση της ελευθερίας από την ιστορική προοπτική που υπαγορεύει ο αγώνας για την πολιτιστική καταξίωση της Λαϊκής Κοινότητας.
8. Ο ατελεύτητος και διηνεκής αγώνας του Εκλεκτού Δημιουργού χάριν της Πολιτιστικής Δημιουργίας.

Γενικά, ο Εθνικοσοσιαλισμός, δεν προβάλλει σαν πρωταρχική αξία το λιγώτερο ή περισσότερο φευγαλέο όραμα της υλικής ευμάρειας των ατόμων μέσα σε μια παγκόσμια, ομοιόμορφη, ευτυχισμένη ανθρωπότητα, χωρίς ιστορία, όπως ο φιλελευθερισμός και ο κομμουνισμός. Αντίθετα, καλλιεργεί στο άτομο την πεποίθηση ότι υπέρτερη αξία που ορίζει την ζωή του είναι η ιστορική του δικαίωση, η οποία πραγματώνεται με τη συνειδητή ένταξή του στον ιστορικό πολιτιστικό του φορέα που είναι η Λαϊκή Κοινότητα. ΄Ετσι το άτομο στον εθνικοσοσιαλισμό, εντάσσει την ατομικότητά του στη συλλογική ζωή της κοινότητας. Υπερασπίζοντας και προάγοντας δε, το παραδοσιακό πρότυπο ζωής με τις μακρινές πολιτιστικές καταβολές και τις σταθερές πολιτιστικές αξίες, που διατρέχουν αναλλοίωτες όλη την ιστορία, αποκτά ιστορική ταυτότητα δηλαδή αποκτά ιστορικότητα, εξανθρωπίζεται, το τελικό όραμα της Δημοκρατίας και του Κομμουνισμού είναι μια «ευτυχισμένη» ανθρώπινη κοινωνία χωρίς ιστορική προοπτική. Ο εθνικοσοσιαλισμός, αντίθετα, υπερασπίζεται την αιώνια, διαχρονική ιστορικότητα του ανθρώπου, πιστός στις ελληνικές του καταβολές.

Επαναλαμβάνουμε εδώ ότι επί του παρόντος, δεν προτιθέμεθα να αντιπαραθέσουμε τις εθνικοσοσιαλιστικές παραδοσιακές αξίες, προς τις δημοκρατικές και κομμουνιστικές νόθες απαξίες. Αυτή η αντιπαράθεση αποτελεί αντικείμενο επομένων κεφαλαίων. Επί του παρόντος, αρκούμαστε στην καταγραφή τους, όπως εκτέθηκε ανωτέρω.

Επί της προηγούμενης ανάπτυξης θα μπορούσαν να τεθούν από τους αντιπάλους μας διάφορα ερωτήματα και να διατυπωθούν απόψεις όπως οι κατωτέρω:

1ο. Ο εθνικοσοσιαλισμός, υπό το πρόσχημα του εθνικού συμφέροντος και της προάσπισης της πολιτιστικής ταυτότητας του λαού παραβιάζει κατάφωρα τα ατομικά δικαιώματα και την πνευματική και πολιτική ελευθερία των πολιτών, εγκαθιδρύει συνεπώς ένα ανελεύθερο και τυραννικό σύστημα.

2ο. Ο εθνικοσοσιαλισμός αρνούμενος την ισότητα των ανθρώπων επιβάλλει και νομιμοποιεί την καταπίεση των αδυνάτων από τους ισχυρούς.

3ο. Το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, ανακηρύσσοντας την ανωτερότητά του, επιβουλεύεται άλλους λαούς, αποτελεί δηλαδή ένα τυπικά επεκτατικό κράτος και μάλιστα σε παροξυσμό.

4ο. Ο εθνικοσοσιαλισμός δεν καταπολεμά την υφιστάμενη εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο αλλά αντίθετα την εκτείνει.

5ο. Η Δημοκρατία ή ο Κομμουνισμός δεν ισοπεδώνουν τους ανθρώπους, αντίθετα συμβάλλουν στην δημιουργική άνθιση της προσωπικότητάς τους.

6ο. Πρέπει να επιδιώκουμε την υλική ευημερία των ατόμων και την παγκόσμια ευτυχία της ανθρωπότητος, συμβάλλοντας στην εμπέδωση της παγκόσμιας ειρήνης και στην δίκαιη κατανομή των υλικών αγαθών. Πρέπει με κάθε τρόπο ν΄ αγωνιστούμε για την συναδέλφωση όλων των λαών της οικουμένης.

Στις απόψεις αυτές, που εκφράζουν την στάση του μέσου ανθρώπου της εποχής μας απέναντι στις ιδέες μας έχουμε ν΄ απαντήσουμε τα εξής:

1ο. Το εθνικό συμφέρον και η πολιτιστική ταυτότητα του λαού είναι απτές ιστορικές πραγματικότητες και όχι προσχήματα. Και σαν απτές ιστορικές πραγματικότητες έχουν σαφώς συγκεκριμένο περιεχόμενο και εδράζονται σε σταθερές αρχές και αξίες, που διέπουν κάθε πολιτιστική προσπάθεια και κάθε εθνικό αγώνα της λαϊκής κοινότητας στην ιστορική της διαδρομή. Επί πλέον, η ζώσα εθνική μνήμη και παράδοση και η κατασύνεχη δημιουργική παρουσία των πολιτιστικών μας καταβολών στην επικαιρότητα του παρόντος, συντηρούν την ενεργό ιστορική συνείδηση της κοινότητας, ώστε αυτή να κάνει ορθή επιλογή των στόχων της πολιτικής δράσεώς της και των μελλοντικών της προοπτικών. Με

άλλα λόγια, το εθνικό συμφέρον και το δέον της πολιτικής πράξεως είναι γνωστά κάθε στιγμή σε καθένα από εμάς, που διαθέτει άγρυπνη εθνική συνείδηση, εμβαπτισμένη στους πλούσιους χυμούς της πολιτιστικής μας παράδοσης. Το δυστύχημα είναι, ότι η Δημοκρατία και ο μπολσεβικισμός μας απέκοψαν από τις ζείδωρες πηγές αυτής της παράδοσης και αποκοίμισαν την εθνική συνείδησή μας, μεταλλάσσοντας και εκφυλίζοντας τις παραδοσιακές αξίες και προβάλλοντας τις νόθες απαξίες τους. ΄Ετσι, οι λέξεις «έθνος», «πατρίδα», «παράδοση», «λαός», «αξίες», κατάντησαν λόγοι κενοί, τραγούδι στο στόμα των προδοτών και των δημίων τους εκείνων, που έχουν την ηχώ τους στα βέβηλα χείλη, επειδή ακριβώς το αληθινό περιεχόμενο αυτών των λέξεων απουσιάζει από την καρδιά και τη συνείδησή τους. Στη Δημοκρατία και το μπολσεβικισμό, οι λέξεις αυτές είναι κούφιες, ένα πρόσχημα, μία φενάκη, ένας φλοιός από ξερόφυλλα πάνω στο κλαδί του δένδρου, αποστερημένο από τους φυσικούς χυμούς του, άθυρμα του πρώτου ανέμου που θα το αφανίσει.

Επειδή λοιπόν τέτοια είναι η θέση των εθνικών και πολιτιστικών αξιών στη Δημοκρατία, γι΄ αυτό και οι επικριτές πατριδοκάπηλοι δημοκράτες θέτουν εν αμφιβόλω το σαφές περίγραμμα του εθνικού συμφέροντος και της πολιτιστικής ταυτότητας του λαού και σπεύδουν να εγείρουν θριαμβευτικά το ερώτημα: «Ποιός είναι εκείνος που θα καθορίσει το εθνικό συμφέρον και με ποιό κριτήριο»; με το οποίο νομίζουν ότι αφοπλίζουν τον εθνικοσοσιαλιστή συνομιλητή τους. Η απάντηση είναι απλή, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω αναπτυχθέντα. Δεν είναι το εθνικό συμφέρον ακαθόριστο, αντίθετα είναι πολύ-πολύ καθορισμένο για τον πολίτη με άγρυπνη εθνική συνείδηση, δηλαδή τον εθνικοσοσιαλιστή. Ακαθόριστο είναι για τον πολίτη με την επίπλαστη εθνική συνείδηση, δηλαδή τον δημοκράτη που αποκομμένος καθώς είναι από την ενεργό ιστορική βούληση της λαϊκής κοινότητας, όντας βουτηγμένος στο τέλμα της αστικής του ζωής και των νόθων απαξιών που προάγει δεν μπορεί να το διακρίνει. Το εθνικό συμφέρον κάθε ιστορική στιγμή το υπαγορεύει η ενεργός ιστορική βούληση της λαϊκής κοινότητας, από την οποία όμως ο ιδιοτελής αστός δημοκράτης ή ο μπολσεβίκος καθοδηγητής, έχει αμετάκλητα αποκοπεί, ενώ ο εθνικοσοσιαλιστής βρίσκεται σε αδιάκοπη γόνιμη επαφή μαζί της, βιώνοντάς τη κάθε στιγμή.

΄Ενα συγκεκριμένο παράδειγμα για να γίνουμε απόλυτα κατανοητοί: Το Κυπριακό. Για τον ΄Ελληνα εθνικοσοσιαλιστή εν εγρηγόρσει, το πρόβλημα είναι πολύ απλό. Το εθνικό συμφέρον επιτάσσει την ΄Ενωση της Κύπρου με τη μητέρα — Ελλάδα. ΄Αρα, με πνεύμα θυσίας, αίσθημα ευθύνης, ηρωϊσμό, τιμή, αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια, με αίσθημα δηλαδή καθήκοντος προς την εθνική-λαϊκή κοινότητα και την ιστορική της προοπτική, ο ΄Ελληνας εθνικοσοσιαλιστής γνωρίζει πως πρέπει να αγωνισθεί, μετερχόμενος κάθε μέσο που του παρέχει η πολιτική συγκυρία, για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού. Τί συμβαίνει όμως στο αντίπαλο στρατόπεδο των εθνικών μειοδοτών της δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού;

Η ανωτέρω στάση θεωρείται αδιανόητη. Μικροκομματισμός, «σύνεση», πολιτική του εφικτού, σκεπτικισμός και κριτική αμφιβολία, ευνοούν την εγκαθίδρυση ενός ανεξάρτητου και κυρίαρχου κυπριακού κράτους, αναγνωρισμένου από τις «διεθνείς συμβάσεις» και τους «διεθνείς οργανισμούς» με ανύπαρκτη όμως ιστορική θεμελίωση και εθνική ταυτότητα. Σε ποιά ιστορική και εθνική συνείδηση μπορεί να εδρασθή ένα «ανεξάρτητο ενιαίο και κυρίαρχο κυπριακό κράτος;» Σε καμμιά, μόνο στην διεθνή πολιτική σκοπιμότητα. Αυτό όμως δεν εμποδίζει τους δημοκράτες αστούς να επιδιώκουν τούτη τη λύση και μάλιστα, σε επίρρωση των λεγομένων μας για εκφυλισμένη εθνική συνείδηση, δεν παύουν παράλληλα να μιλούν για «εθνικό θέμα» «εθνική πολιτική» κ.λ.π. ενώ το μόνο το οποίο ενδιαφέρονται να διασφαλίσουν, είναι η ησυχία και η καλοπέρασή τους, που κινδυνεύει να διαταραχθεί.

Είναι εκ του πονηρού λοιπόν διατυπωμένη η άποψη ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός με το πρόσχημα του εθνικού συμφέροντος καταλύει την ελευθερία. Γιατί το εθνικό συμφέρον καθώς και οι παραδοσιακές αξίες που το υπερασπίζονται, είναι επιβεβλημένες από την ίδια την ιστορική συνείδηση του λαού εν εγρηγόρσει. Οι πολιτιστικές αξίες και αρετές είναι δεδομένες και διατρέχουν όλο το ιστορικό γίγνεσθαι. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, απλώς τις αποκαλύπτει, τις υπερασπίζεται και τις προάγει. Η Δημοκρατία και ο μπολσεβικισμός, απλώς τις αρνούνται, τις αγνοούν και τις προδίδουν.

Επομένως, ο Εθνικοσοσιαλισμός, δεν παραβιάζει ούτε τα ατομικά δικαιώματα, ούτε τις πνευματικές και πολιτικές ελευθερίες. Απλώς, αυτές τις αξίες που η Δημοκρατία υποκριτικά τις θεωρεί απόλυτες, ο εθνικοσοσιαλισμός τις τοποθετεί στη σωστή τους διάσταση. Θεωρεί δηλαδή ότι είναι αξίες σχετικές και ότι οφείλουν να υπηρετούν και να υπερασπίζονται μία αξία υπέρτερη η οποία τις οριοθετεί, τις σημασιοδοτεί και τις υπερβαίνει. Και η αξία αυτή είναι το εθνικό συμφέρον και η πολιτιστική ταυτότητα του λαού, όπως περιγράφηκε ανωτέρω. Τα ατομικά δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών καθόλου δεν περιορίζονται, αρκεί να μη συγκρούονται με το πλαίσιο της ιστορικής-πολιτιστικής ζωής της λαϊκής κοινότητας μέσα στο οποίο οφείλουν να είναι εντεταγμένα. Περιορίζεται όμως δίκαια η ασυδοσία του ατομισμού και της ιδιοτέλειας, η απληστία της κερδοσκοπίας, η διαστροφή που

παρουσιάζεται ως καλλιτεχνική δημιουργία. Κι ακόμα, καταλύεται η εθνική υποτέλεια κι όσοι συνειδητά ή ασυνείδητα την υπηρετούν.

Τέλος, παράδειγμα επιβεβαιωτικό όλων αυτών αποτελεί η Γερμανική Εθνικοσοσιαλιστική κοινωνία του μεσοπολέμου όπου η λαϊκή συναίνεση και αποδοχή δεν είχε ιστορικό ανάλογο σε καμμιά αντίστοιχη δημοκρατική κοινωνία, το δε σύστημα που οικοδόμησε ήταν κάθε άλλο παρά ανελεύθερο και τυραννικό. Αυτό αποδεικνύουν οι μαρτυρίες της εποχής και όχι βέβαια η μεταπολεμική παραμυθολογία που αναπτύχθηκε από την προπαγάνδα των δημοκρατών και των μπολσεβίκων.

Παραλλαγές πάνω στη φράση:
«Δεν είναι η νίκη αυτή που μετράει,
αρκεί η προσπάθεια».

1. **Δεν είναι η νίκη αυτή που μετράει, αρκεί η προσπάθεια.** Αρκεί που φτάσαμε ως εδώ, αρκεί που ξεκινήσαμε. Η αρχή άλλωστε είναι το ήμισυ του παντός. Αυτός είναι με δύο λόγια ο σημερινός, ηρωϊκός τρόπος σκέψης. Κάναμε την αρχή. Την Αρχή. Άρα είμαστε κατοχυρωμένοι με τον κόσμο. Άλλωστε γίναμε γνωστοί σε έναν κύκλο. Και ακόμα σημαντικότερο είμαστε κατοχυρωμένοι με τη συνείδησή μας. Μας σχολίασαν κι αυτό είναι σημαντικό. Ξεπεράσαμε τη μετριότητα, την «Αφάνια». Κάποιος σημαντικός ασχολήθηκε μαζί μας. Κι αυτό είναι κάτι. Και για πολλούς αυτό είναι το παν.

2. **Η προσπάθεια είναι η Νίκη, γιαυτό είναι η προσπάθεια που μετράει.** Το να βγεις από την αφάνεια είναι δύσκολο. Πολύ δύσκολο. Το να ξεκινήσεις κάτι σημαντικό επίσης δύσκολο. Το να το διατηρήσεις έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα πως είναι αδύνατο. Γι αυτό και η προσπάθεια είναι νίκη. Είναι η νίκη σε μία μάχη. Την πρώτη μάχη. Είναι η νίκη των εντυπώσεων. Και το να υποστηρίζουμε πως είναι η προσπάθεια αυτή που μετράει είναι σαν να ισχυριζόμαστε πως είναι σημαντικότερη η νίκη στη πρώτη μάχη του πολέμου από τη νίκη στον πόλεμο. Ας το ισχυριστεί όποιος θέλει αυτό. Η ιστορία τον διαψεύδει.

3. **Η προσπάθεια είναι αυτή που μετράει γιατί δεν μπορούμε να φτάσουμε τη Νίκη.** Αναφέρθηκε στην προηγούμενη παράγραφο, ότι το να διατηρήσεις κάτι που ξεκίνησες, και στη συγκεκριμένη περίπτωση μια πολιτική κίνηση που χτυπιέται από όλες τις πλευρές, είναι μέχρι σήμερα αδύνατο. Το γιατί δεν θα αναπτυχθεί εδώ. Γεγονός είναι πάντως πως έχει αποδειχθεί ότι είναι αδύνατο. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως αρκεί η προσπάθεια. Απλά σημαίνει πως χρειάζεται υπερβολικά μεγάλη προσπάθεια για να φτάσουμε στη Νίκη. Κι ας φαίνεται αδύνατο να την πιάσεις. Τα αδύνατα είναι τα μόνα πράγματα που αξίζει να πράττει κανείς. Γιατί τα υπόλοιπα μπορεί να τα κάνει οποιοσδήποτε. Και γι' αυτό για μας,

4. **Είναι η Νίκη αυτή που μετρά, κι όχι η προσπάθεια.** Και αυτό δεν χρειάζεται κανένα σχόλιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο γέρος άδραξε τα σταχένια μαλλιά τ' αγοριού και κάθισε στη λαξεμένη πέτρα. Ένα δάκρυ στάλιασε στα κάτασπρα γένεια του, έκανε να το κρύψει με μια απαλή κίνηση κι ύστερα άρχισε να μιλά.

Κι ακούστηκε ωδή και μοιρολόγι μα και γεμάτος Νέμεση αρχαίος παιάνας.

«Η μύτη του ήταν στενή και γυριστή προς τα κάτω. Γύρω απ' τα μαύρα του μάτια δυο σκούρα τόξα διέγραφαν το φανατισμό και την «αγιοσύνη» του. Ο μακρυμάλλης καλόγερος π' άκουγε στ' όνομα Σαούλ, έπιανε και τη στερνή ρίζα της πράσινης εκείνης πλαγιάς πριν ψάξει τη θέα προς τα κάτω. Ήταν ακόμη ο ήλιος ψηλά, σαν τα λεπτά του δόντια ξαφνικά άστραψαν και τα βαθιά του μάτια γούρλωσαν χαιρέκακα όταν το πρόσωπό του χαράκτηκε απ' το δύσμορφό του χαμόγελο. Με περίσσια μανία έδειχνε από ψηλά με το καχεκτιασμένο του δάκτυλο τα σημάδια της έξαψής του. Στην πυκνή χορταριασμένη πρασινάδα μια κάτασπρη φωτιά, ένας άλλος ήλιος, το ίδιο φωτεινός με κείνον τ' ουρανού, έδειχνε να παίζει με τα χρώματα της φύσης σαν ξεχώριζε τόσο πολύ μες τη βλάστηση. Ήταν ένας Ναός. Τόσο λευκός κι αστραφτερός που ίσως νά 'ταν της θεάς Αρτέμιδος, κείνος που ονόμαζαν παλιά «Ήλιο της γης».

Ο Σαούλ έγνεψε στους γύρω καλογέρους κι ευθύς αμέσως ένα πλήθος από μαύρες ρακένδυτες φιγούρες άρχισε να κατηφορίζει την πλαγιά. Τα ζώα του δάσους σ' εκείνη τη μέχρι τότε ατάραχη γωνιά του κόσμου έξαφνα πηγαινοέρχονταν τρομαγμένα. Κομμένα παλούκια σαν ξύλινα φίδια κουνιόνταν βίαια και τελετουργικά ανοίγοντας δρόμο μέσα στις φυλλωσιές. Είχαν στα πρόσωπά τους ιδρωμένα μακριά γένεια που τα σκέπαζαν μέχρι και το στόμα, απ' όπου ακούγονταν ρυθμικά περίεργες λέξεις από κάποια άγνωστη γλώσσα. Μια βοή σύρθηκε στον αγέρα κι όρμησαν μανιασμένοι.

Ο μεγάλος αετός φτεροκόπησε με δύναμη σχεδόν από πάνω τους· ίσαμε να τον αντικρίσουν είχε φτάσει πάνω απ' τις κολώνες και στήθηκε κλείνοντας τις περήφανες φτερούγες του στην κορφή του αετώματος. Ξάφνου μια αντρική φυσιογνωμία φάνηκε μέσα από τις στήλες κάνοντας

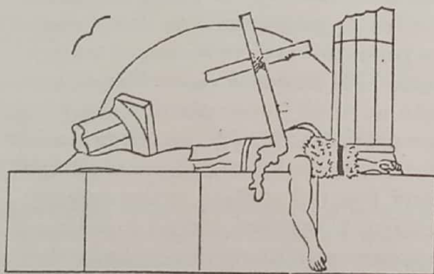

τα σώματα των ξένων να βηματίσουν ελάχιστα πίσω. Ο νέος με τη σπάνια ομορφιά και το θεριεμένο παράστημα άπλωσε το χέρι σιγανά κι αμέσως ο αετός πέταξε και γαντζώθηκε στον πήχυ του. Τα καταγάλανα μάτια του σπίθωσαν κάτω απ' τις χρυσές σκιές των μαλλιών του και στράφηκε στο μέρος των αγνώστων. Κοιτούσε με περιφρόνηση τους ισχνούς κι άσχημους βαρβάρους μα και μ' οργή που καταπατούσαν το ιερό του Ναού. Χάιδεψε τη ζώνη του κι ακούστηκε ένα σούρσιμο καθώς το ξίφος ξεπρόβαλλε μέσα απ' τις κόκκινες κάπνες και τις ιερομαντικές οσμές. Τίναξε τον αετό προς τα πάνω και χύμηξε καθώς χάραξε το χείλος του με την ιαχή του πολέμου. Η λάμα χύθηκε σαν πυρωμένο ατσάλι στ' απαίσια κορμιά σωριάζοντάς τα στο χώμα, μπρος απ' τον τρομαγμένο Σαούλ που αντίκριζε ολοένα το αίμα του πλήθους να πήζει κάτω απ' το καυτό του σίδερο. Γύρισε προς τα πίσω κι είδε κατάπληκτος το μεγάλο κείνο αετό να ορμά και να σκίζει με τα νύχια του καλογέρους. Κραύγασε και παρέσυρε προς τα κει τους υπόλοιπους νιώθοντας

την τελευταία ελπίδα σωτηρίας μακριά απ' τον πολεμόχαρο εκδικητή. Ο αετός έκανε να ξεφύγει. Χτυπούσε τα φτερά του με δύναμη και τα νύχια του μπήγονταν απεγνωσμένα κόβοντας κάθε σάρκα που άγγιζαν. ´Ηταν όμως πια χαμηλά και το πλήθος των φανατισμένων καμπούρηδων κατάφερε να τον σκεπάσει. Με μανία συγκρατούσαν τόσοι που ήταν το περήφανο πουλί κι ο ραδιούργος Σαούλ το έπιασε με το σκελετωμένο του χέρι τοποθετώντας μ' απίστευτη υπουλία το μαχαίρι του κάτω απ' το λαιμό του έτοιμος να το εξοντώσει. Γύρισε τη σπιθωμένη του ματιά προς τον υπερασπιστή του Ναού. Κείνος σάστισε απ' τη σκηνή και το ξίφος του τραβήχτηκε απ' τα κουφάρια που μόλις είχε σωριάσει καταγής. Μια παγωνιά απλώθηκε γύρω. Ο χρυσομάλλης νιός σταμάτησε να πολεμά κοιτώντας μ' αγωνία την απειλητική κίνηση του καλόγερου προς τον αγαπημένο του σύντροφο. Ζάρωσε με προσμονή το θεϊκό του ύφος κι έκανε να κινηθεί προς τα κει. Κι αυτό που μέχρι τότε φαινόταν αδύνατο, έγινε πραγματική πορφύρα που μάτωσε τις πρασιές κι έβαψε την πρώτη κολώνα. Ο νιος γύρισε μπροστά, σήκωσε τα χέρια ψηλά προς τον ήλιο σαν ένιωθε τον αβάσταχτο πόνο κι έπειτα έπεσε μπρούμητα στο δάπεδο του Ναού καθώς αιμάτινες κηλίδες χάραζαν το κατάλευκο μάρμαρο.

Το πλήθος άρχισε να ουρλιάζει σαν να προϊδέαζε την αρχή ενός ακατανόμαστου οργίου. Ο Σαούλ πανευτυχής σήκωσε τα χέρια του κι έδειξε με νόημα προς το Ναό. ´Ετσι απροσδόκητα ο αετός μπόρεσε κι ελευθερώθηκε. Οι ήχοι της φωνής του σκίσανε την πλάση καθώς πέρασε πάνω απ' το νεκρό πολεμιστή που γερμένος μπρούμουτα είχε καρφωμένα στην πλάτη του έναν ξύλινο σταυρό... Χτύπησε δυνατά τα πληγωμένα του φτερά και χάθηκε στα κατακόκκινα βουνά τη στιγμή που ο ´Ηλιος βυθιζόταν στις ξερές πλαγιές του δειλινού αφήνονται στο σκοτάδι τους δύσοσμους υπανθρώπους και τις βάναυσές τους μανίες πάνω στο λευκομάρμαρο Ναό. Μαζί με τον ήλιο τ' ουρανού έδυε για πάντα κι ο «´Ηλιος της γης». Τότε που το ξέφωτο πνίγηκε στο κυνηγιάρικο δάσος της θεάς και το κάτασπρο φως του έφυγε αχνά, μέχρι που χάθηκε στην πρασινάδα της φύσης».

Στην ´Εφεσο ένα μύθο λέγουν για τη θρησκεία του αρχαίου Φωτός. Κι όταν οι ξένοι φονιάδες εκήρυτταν την πίστη του νέου τιμωρού, οι λατρευτές του χαμένου θρύλου πηδούσαν τα τείχη της πόλης και κρύβονταν στα δάση μην κι έβρουν τον «´Ηλιο της γης» κι αναστήσουν την αρχαία τους πίστη. Παίζανε με τ' αγρίμια και ρωτούσαν τα στοιχειά μην είδαν το μεγάλο Αετό που θα γυρίσει απ' τα κόκκινα βουνά και θα κουρνιάσει στ' αέτωμα, όπως έλεγε ο χρησμός. Ζούσαν στη φύση κι έφτιαχναν φαμελιές ερωτευμένοι τον αγέρα και τις αστραπές. Και κει μέσα

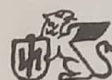

απ' αθάνατους πόθους διδάσκουν στα παιδιά τους τη δικιά τους λατρεία θυμούμενοι τα παλιά.

Σαν το ξανθό αγόρι ρώτησε το γέροντα γιατί δεν φονεύτηκαν ιερείς τότε στο Ναό της θεάς, εκείνος χάιδεψε τη μαύρη κορδέλα πάνω απ' τα μεταξένιους βοστρύχους του παιδιού κι είπε με τρυφεράδα:

«ΣΤΟ ΝΑΟ Η ΑΡΤΕΜΙΣ ΙΕΡΙΕΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΓΙΑΤΙ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΓΗ ΗΤΑΝ, ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ Ο ΦΟΙΒΟΣ ΝΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΕΙ...»

ΦΑΕΘΩΝ

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Αντίθετα με την Αστική - Δημοκρατική «Αρχή της Πλειοψηφίας», που υποκριτικά αναγορεύει την εφήμερη, ιδιοτελή και ανερμάτιστη θέληση του πλήθους, (που ιερόσυλα αποκαλείται «λαός», αφού αντιπαρέρχεται με αδιαφορία το ιστορικό και πολιτιστικό του καθήκον και τη συλλογική ζωή της κοινότητας χάριν του ατομικού συμφέροντος) σε θεμέλιο πολιτειακής νομιμότητος και ύπατο ρυθμιστή της πολιτικής ζωής του έθνους, προς ώφελος μιας συγκεκριμένης οικονομικής και κοινωνικής τάξεως, την οποία υπηρετούν οι λαοπλάνοι, δημοκόποι πολιτικοί ηγέτες της Δημοκρατίας.

Αντίθετα με την μπολσεβίκικη αρχή της κυριαρχίας του κόμματος - καθοδηγητή των μαζοποιημένων προλεταρίων και οικοδόμου του «σοσιαλισμού», που αξιωματικά αναγορεύει σε πηγή πολιτειακής νομιμότητος το συγκεχυμένο και ιδιοτελές «συμφέρον της παγκόσμιας καταπιεσμένης εργατικής τάξεως» (κόμμα, που εξ ίσου αυθαίρετα με την Δημοκρατία, διεκδικεί ζηλότυπα το προνόμιο να είναι ο αποκλειστικός διερμηνευτής και εκφραστής αυτού του συμφέροντος) η οποία νομοτελειακά «μέλλει» να εγκαθιδρύσει επί γης την οριζόντια ομοιόμορφη ουτοπία που λέγεται «αταξική κοινωνία».

Αντίθετα προς τις κάθε μορφής «επαναστατικές» δικτατορικές διακυβερνήσεις, που αναγορεύουν σε θεμέλιο του καθεστώτος που εδραιώνουν την ματαιοδοξία, τον καιροσκοπισμό, την πολιτική αγυρτεία και συχνά την ενσυνείδητη εθνική μειοδοσία μιας ιθύνουσας ομάδας υπερφίαλων καταπιεστών, (με επικεφαλής ένα σκοτεινό δικτάτορα, που κιαυτός αυθαίρετα ομνύει στ' όνομα του έθνους και του «λαού») αποκομμένων από τον παλμό και την ιστορική ζωή της λαϊκής κοινότητας, που μοναδική φροντίδα τους αποτελεί η επωφελής παραμονή στην εξουσία τόσο ακριβώς χρόνο, όσο επιθυμούν οι πάτρωνες που τους διορίζουν.

Αντίθετα, με τις πάσης φύσεως υποκριτικές διακηρύξεις των εκμεταλλευτών τωνλαών περί «δικαιωμάτων του ανθρώπου» και «κοινωνικής δικαιοσύνης» που σαν συνθήματα κενά αποσκοπούν μόνο στη διαιώνιση της κυριαρχίας τους.

Εμείς, οι ´Ελληνες εθνικοσοσιαλιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ εξάπτωντας την ευθύνη και το καθήκον μας, πάνω από το κοινό μέτρο, παραμένουμε υπέροχα ΠΙΣΤΟΙ στην μόνη άφθαρτη κι ακατάλυτη από την παρακμή των καιρών Αρχή, την Αρχή του Αρχηγού.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός δεν είναι ο εκλεκτός της ολιγαρχίας του πλούτου ή του κόμματος, που κολακεύοντας τις ταπεινές κι ιδιοτελείς ορέξεις της μάζας ή έρποντας γλοιωδώς στα σκονισμένα σκαλοπάτια της κομματικής ιεραρχίας, βολεύτηκε στο θώκο της εξουσίας.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός είναι η ενσάρκωση της ίδιας της ιστορικής συνείδησης της Λαϊκής κοινότητας, ο αξιώτερος όλων των αγωνιστών της, ο άριστος των αρίστων, που με την ενορατική διαύγεια, το πνεύμα θυσίας και το αίσθημα ευθύνης που τον διέπουν αναλαμβάνει να την οδηγήσει στο πολιτιστικό της πεπρωμένο.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός είναι ο εκλεκτός ταγός που αναδεικνύεται και καταξιώνεται στην Πρωτοπορεία του αγώνα, ο παράκλητος, που ενσαρκώνει τη μυστική φωνή του Αίματος, ο διερμηνευτής των κρυφών ελπίδων, των βαθύτερων πόθων και των μυστικών ψιθύρων του απλού λαού, ο υπέροχος απλοποιητής της θεωρίας και ο εξαγνιστής της πράξεως. Είναι ο ηγέτης που στο πρόσωπο του συμβάλλουν όλες οι λαϊκές αρετές, αλλά και η συνισταμένη ενιαία βούληση του έθνους.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός είναι ο κατ' εξοχήν Λαϊκός - Ηγέτης. ´Οχι μόνο γιατί με το παράδειγμα της δράσεώς του εμπνέει και καθοδηγεί τον λαό και τους συναγωνιστές του, αλλά κυρίως γιατί αυτοί αποτελούν τη μοναδική πηγή της δικής του εμπνεύσεως. Στην εκλεκτή προσωπικότητά του ανακλώνται οι προσωπικότητες όλων των συντρόφων του και η μεταξύ τους σχέση είναι ακατάλυτη.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός δεν ίσταται πάνω ή δίπλα στο λαό, δεν βρίσκεται μέσα στον λαό, είναι ο ίδιος ο Λαός, που έχει συνειδητοποιήσει το ιστορικό του πεπρωμένο, είναι

η ιστορική του ταυτότητα.

Όπως οι χιλιάδες παραπόταμοι αντλώντας από τις πηγές, συγκλίνουν και συμβάλλουν στη δημιουργία της κοίτης του μεγάλου ποταμού, έτσι και οι επί μέρους λαϊκές δυνάμεις, αντλώντας την άφθαρτή του ζωτικότητα από τις πολιτιστικές τους καταβολές, συγκλίνουν και συμβάλλουν στο πρόσωπο του Αρχηγού.

Αν οι θρύλοι και οι λαϊκές παραδόσεις είναι οι ρίζες του δένδρου της πολιτιστικής δημιουργίας που χάνονται στο ιστορικό μας παρελθόν, αν ο κορμός του δένδρου είναι ο ίδιος ο λαός στην ιστορική του διαδρομή και κλάδοι του οι εθνικοί και Λαϊκοί αγώνες, ο Αρχηγός είναι η Γονιμοποιός Αρχή, που μέσα από την Άνοιξη των Ανθών, δηλαδή των εκλεκτών αγωνιστών, γεννά τους καρπούς της νέας πολιτιστικής συγκομιδής.

Ο αρχηγός, με τις υπερτερές του αρετές, συνενώνει σ᾽ ενιαία βούληση τις λαϊκές δυνάμεις και παίρνει πρώτος τον δρόμο του Αγώνα. Οι εκλεκτοί συμμαχητές και ο λαός αποτελούν πηγή εμπνεύσεως, λόγο και δικαίωση αυτού του αγώνα.

Η ΠΙΣΤΗ της λαϊκής Κοινότητας σ' ένα υπέρτερο πεπρωμένο, πίστη που ενεργοποιεί τις λαϊκές δυνάμεις προς την πραγμάτωσή του, παραμένει λόγος θεωρητικός και όραμα φευγαλέο, αν δεν εναvθρωπιστεί, δεν ενσαρκωθεί σ' ένα ιστορικό πρόσωπο με υπέρτερες αρετές που επωμίζεται την πρωτοπορεία του Αγώνα μέσα στη σύγχρονη ιστορική και κοινωνική προοπτική, πρώτος μεταξύ των αρίστων συμμαχητών.

Ό,τι λείπει από την μίζερη εποχή μας, την εποχή της βασιλείας του ιδιοτελούς ατόμου με την αρρωστημένη έξαρση της κριτικής αμφιβολίας, τον εγωισμό, τον σχετικισμό και την κερδοσκοπία, δεν είναι η επιστημονική γνώση ή ο ορθολογισμός, ούτε η «ειρήνη» ή η «δημοκρατία», ούτε η περίσσεια των υλικών αγαθών. Λείπει η ΠΙΣΤΗ στις υπέρτερες Αρετές, η ΤΙΜΗ, η σταθερή αναφορά στις Πολιτιστικές Αξίες, η ΠΙΣΤΗ σ' ένα σκοπό που να νοηματοδοτεί και να δικαιώνει την ιστορική μας ύπαρξη. Γιατί, η εποχή μας είναι βαθειά άπιστη, το αίσθημα φυλακίστηκε στο δεσμωτήριο του πιο ανελέητου κριτικού ορθολογισμού.

Την επιστροφή αυτής της απωλεσθείσης πίστεως αναγγέλλουμε εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές κι αυτής της ΠΙΣΤΕΩΣ γινόμαστε ξανά οι νέοι κήρυκες και πρόμαχοι. Και ΠΙΣΤΗ στο υπέρτερό μας πεπρωμένο σημαίνει πρωτίστως ΠΙΣΤΗ σ' εκείνον που το ενσαρκώνει στην νέα του έκφραση. ΠΙΣΤΗ στο υπέρτερό μας πεπρωμένο, σημαίνει ΠΙΣΤΗ στον ΑΡΧΗΓΟ.

Για μας του Έλληνες εθνικοσοσιαλιστές δεν υπήρξε ποτέ κανένα δίλλημα, ο δημοκρατικός τρόπος διακυβερνήσεως, ο βασιζόμενος στην τυχάρπαστη πλειοψηφία των πολλών δεν είχε θέση στο Κίνημά μας. Είχαμε όμως κι άλλους λόγους, πέρα από τα δεινά της δημοκρατίας για να υποστηρίζουμε άλλες μορφές διακυβερνήσεως. Πλάι στα σκωληκόβρωτα ερείπια των δημοκρατικών κρατών βλέπαμε να φαντάζουν επιβλητικά τα οικοδομήματα των εθνών που είχαν την τύχη να οδηγούνται από μια ηγετική φυσιογνωμία. Η Γερμανία του Χίτλερ είναι φυσικά το λαμπρότερο απ' αυτά αλλά όχι και το μοναδικό. Έτσι η επιλογή μας είναι ξεκάθαρη. Πιστεύουμε στην Αρχή του Αρχηγού ως θεμέλιο πολιτειακής νομιμότητας. Γιατί σαν πηγή της δικής μας πολιτειακής νομιμότητας δεν θέλουμε αφηρημένες αρχές φιλοσοφικές ή επιστημονικές, ούτε έννοιες συγκεχυμένες και διαστρεβλωμένες, δεν θέλουμε ούτε τις αρχέγονες, ακατάλυτες Αξίες της πολιτιστικής μας ζωής, που έχουν αποκρυσταλλωθεί μέσα στην ιστορική δράση. Θέλουμε η πηγή της πολιτειακής μας νομιμότητας να είναι ζώσα, να έχει σάρκα και οστά, να είναι η ενανθρωπισμένη υπόσταση αυτών των ακαταλύτων Αξιών του Πολιτισμού μας, ο άγρυπνος φρουρός τους, ο διερμηνευτής της μυστικής φωνής του Αίματός μας, ο ενσαρκωτής των οραμάτων της Λαϊκής μας κοινότητας να είναι ένας από εμάς, ο πρώτος από εμάς, εκείνος που είμαστε εμείς, να είναι ο ΑΡΧΗΓΟΣ.

Κάθε εξουσία που πηγάζει από αυτόν επιμερίζεται τις δικές μας σφαίρες υπευθυνότητας, διακλαδίζεται μέχρι τα ακρότατα αισθητήρια νεύρα της Λαϊκής Κοινότητας, που είναι οι πολίτες της εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας. Γι' αυτό μόνο μέσα σ' αυτή την Πολιτεία πραγματώνεται η αληθινή εξουσία του Λαού, που βιώνει ενεργά το ιστορικό του πεπρωμένο και εκφράζει την δημιουργική του βούληση.

Η Αρχή του Αρχηγού ως ανώτατη αρχή και η αυστηρή ιεραρχική δομή και οργάνωση, διέπει λοιπόν απαρέγκλιτα την εθνικοσοσιαλιστική μας κοινότητα, την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και θα καθορίσει αύριο το περίγραμμα της Νέας Ευρωπαϊκής εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο άνδρας λέγεται Eugnene Terre Blanche. Στα Γαλλικά των Ουγενότων προγόνων του, το όνομά του σημαίνει «λευκή γη». Και η κοσμοθεωρία του είναι ο εθνικοσοσιαλισμός.

Ο Terre Blanche, ένας 42χρονος Νοτιαφρικανός ποιητής και πρώην αστυνομικός δημιούργησε ένα εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα που απηχεί τις απόψεις όλο και περισσότερων συμπατριωτών του. Το κίνημα αυτό, το Afrikaner Weerstands Beweging (AWB —Κίνημα Αντίστασης των Νοτιοαφρικανών—χρησιμοποιεί κάθε μέσο και εξαντλεί κάθε προσπάθεια για να πείσει τους ηγέτες του κυβερνώντος Εθνικού Κόμματος να σταματήσουν τις ολέθριες για τη λευκή φυλή παραχωρήσεις των τελευταίων ετών.

Το σύμβολο του AWB είναι η τρισκελής Σβάστικα και οι συγκεντρώσεις τελειώνουν σχεδόν πάντα με τον εθνικοσοσιαλιστικό χαιρετισμό.

Ο Terre Blanche κατηγορεί τον πρόεδρο Botha ότι πρόδωσε τους Νοτιοαφρικανούς με το να φέρει μιγάδες και άτομα ινδικής καταγωγής στην κυβέρνηση. Ακόμα καταγγέλει την εξασθένηση των μέτρων προστασίας της λευκής φυλής που απαγόρευαν το γάμο και τις σεξουαλικές σχέσεις με εγχρώμους.

Αν καταλάβει την εξουσία, σκοπεύει να ιδρύσει ένα αποκλειστικά λευκό κράτος που θα περιλαμβάνει τα παλιά κράτη των Μπόερς, δηλαδή το Τράνσβααλ και το Ελεύθερο Κράτος της Οράγγης. Επισημαίνει ακόμα την απροθυμία της παρούσας κυβέρνησης να χρησιμοποιήσει το πλήρες δυναμικό των νοτιοαφρικανικών ενόπλων δυνάμεων για να υπερασπίσει τους λευκούς από τη μαύρη αναταραχή.

«Ο Botha και οι περί αυτόν οδηγούν τη χώρα μας στο χάος» λέει. «Αναπόφευκτα θα αναγκαστούμε να πολεμήσουμε στον πιο σημαντικό και αιματηρό φυλετικό πόλεμο της ιστορίας».

Στην προσπάθειά του να γίνει η εμπροσθοφυλακή της άριας δύναμης στον πόλεμο αυτό, ο Terre Blanche οργάνωσε μία ένοπλη πολιτοφυλακή. (Σ᾽ αυτό βέβαια δεν θα πρέπει να συνάντησε σημαντική δυσκολία, αφού εκ των πραγμάτων κάθε Νοτιοαφρικανός —και Νοτιοαφρικανίδα— είναι αναγκασμένος να οπλοφορεί για να αντιμετωπίσει τις δολοφονι-

κές επιθέσεις των μαύρων χασάπηδων του ANC «Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου»). Ακόμα απηύθυνε μία έκκληση για υποστήριξη προς το νοτιοαφρικανικό στρατό και την αστυνομία. Ένας μεγάλος αριθμός μελών των ενόπλων δυνάμεων είναι ήδη ενεργοί υποστηρικτές του AWB.

Αλλά εκείνο το οποίο θορυβεί ιδιαίτερα τους απανταχού δημοκράτες, «προοδευτικούς» και λοιπούς παρακμίες, είναι οι συνεχώς αυξανόμενοι αριθμοί ακροατών που συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις του AWB. Ακόμα η σύνθεση του ακροατηρίου τονίζει ιδιαίτερα τον εθνικοσοσιαλιστικό προσανατολισμό του κινήματος: οι υποστηρικτές του Terre Blanche είναι κατά κύριο λόγο εργάτες και αγρότες, δηλαδή αυτοί ακριβώς που κινδυνεύουν να χάσουν τα πάντα από μία ενδεχόμενη μαύρη επικράτηση. Ας μην ξεχνάμε ότι κύριοι μοχλοί της πολιτικής των υποχωρήσεων που εφαρμόζει ο Botha είναι οι διεθνείς κεφαλαιοκράτες και οι τοπικοί βιομήχανοι και χρηματιστές. Είναι φανερό ότι γι' αυτούς η προτιμώτερη λύση είναι το βαθμιαίο πέρασμα της εξουσίας στα χέρια των μαύρων, λύση που εξασφαλίζει τη συνέχιση της ομαλής και απρόσκοπτης λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, αδιάφορο το τι θα συμβεί στον απλό λευκό πολίτη. (Το τι θα συμβεί δεν είναι και τόσο δύσκολο να μαντέψουμε: οι δολοφονίες λευκών βρεφών από τη SWAPO και τα όσα έγιναν στη Ροδεσία απορρέουν αβίαστα και φυσικά από την ψυχοσύνθεση του νέγρου). Επειδή όμως αυτός ακριβώς ο λευκός πολίτης της Νοτιοαφρικανικής Ένωσης ερχόμενος σε καθημερινή επαφή με τους πολυπληθέστερους αλλόφυλλους, συνειδητοποίησε ότι όχι απλώς η ευημερία του, αλλά η ίδια η επιβίωσή του εξαρτάται άμεσα από τη διατήρηση της άριας φυλής στην εξουσία, οργανώθηκε σε πολιτικές κινήσεις που πρέσβευαν ανυποχώρητες φυλετικές θέσεις. Και έτσι, παρόλο που ο Terre Blanche και το κίνημά του αναδείχθηκε τον τελευταίο χρόνο σαν ο δυναμικότερος και αντιπροσωπευτικότερος υπερασπιστής της φυλής μας στη μακρινή αυτή χώρα, υπάρχουν στη Νοτιοαφρικανική Ένωση και άλλα σημαντικά κινήματα. Αυτά είναι το Herstigte Nasionale Party (HNP) με ηγέτη τον Jaap Marais και το Συντηρητικό Κόμμα με επικεφαλής του τον Andries Treuvnicht. Τα κινήματα αυτά οργάνωσαν μία κοινή συγκέντρωση μαζί με το AWB στις 31 Μαΐου, εθνική επέτειο της Νοτιαφρικανικής Ένωσης, στο μνημείο Voortrekker, το βωμό του νοτιαφρικανικού εθνικισμού, για να τιμηθούν οι πρωτοπόροι αγρότες που τον 19ο αιώνα μετανάστευσαν στο εσωτερικό της χώρας για να γλιτώσουν από τη βρετανική κυριαρχία.

Το HNP (η ονομασία του σημαίνει Ανασυγκροτημένο Εθνικό Κόμμα) αποσπάστηκε από το κυβερνόν Εθνικό Κόμμα το 1969 όταν ο τότε πρωθυπουργός έκανε τις πρώτες πολιτικές κινήσεις για να ενθαρρύνει τις φυλετικές επιμειξίες στη Νοτιοαφρικανική Ένωση. Μετά από πολλές δυσκολίες και αφού έλαβε μέρος σε πολυάριθμες εκλογικές αναμετρήσεις κέρδισε την πρώτη του έδρα πέρισυ. Πριν την εμφάνιση του AWB θεωρούνταν το περισσότερο ανυποχώρητο κίνημα σε φυλετικά θέματα.

Το Συντηρητικό Κόμμα αποσχίστηκε και αυτό από το Εθνικό Κόμμα το 1982, όταν ο Treuvnicht, τότε ηγέτης του Εθνικού Κόμματος στη μεγαλύτερη από τις τέσσερις επαρχίες της Νοτιοαφρικανικής ένωσης, το Τράνσβααλ, απέρριψε τη θέση της κυβέρνησης να βάλει στο Κοινοβούλιο μιγάδες και Ινδούς. Ο Treuvnicht θεωρούνταν μέχρι πρόσφατα σαν ο κυριότερος ηγέτης των φυλετικά συνειδητοποιημένων Νοτιαφρικανών. Το κόμμα του έχει 19 έδρες στο κοινοβούλιο και μπορεί να πάρει περισσότερες από διπλάσιες στις επόμενες εκλογές. Κύριοι υποστηρικτές του είναι οι αγρότες της περιοχής του Τράνσβααλ.

Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι η ενωμένη δύναμη των τριών προαναφερθέντων κινημάτων μπορεί να στερήσει το Εθνικό Κόμμα από την απόλυτη πλειοψηφία. θα είναι η πρώτη φορά από το 1948 που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Όμως, παρ' όλα τα κοινοβουλευτικά παιχνίδια, μια άλλη προοπτική αρχίζει να διαφαίνεται στη Νοτιοαφρικανική Ένωση. Όπως λέει και ο καθηγητής Willem Kleynhans, επικεφαλής του τμήματος πολιτικών επιστημών του πανεπιστημίου της Νοτιαφρικανικής Ένωσης: «Η κυβέρνηση έχει χάσει κάθε οδό επικοινωνίας με τους Νοτιαφρικανούς. Το Εθνικό Κόμμα παίρνει πρωτοβουλίες ξένες προς τους ψηφοφόρους του. Το αποτέλεσμα είναι ότι το κοινοβούλιο και τα κοινοβουλευτικά κόμματα γίνονται όλο και περισσότερο αδιάφορα στους λευκούς πολίτες της Νοτιαφρικανικής Ένωσης». Ίσως εδώ να βρίσκεται ο λόγος που το εξωκοινοβουλευτικό, εθνικοσοσιαλιστικό AWB και ο Terre Blanche επεσκίασαν τους Marais και Treuvnicht για να αναδειχθούν σε νέους πόλους συσπείρωσης των λευκών της Νοτιαφρικανικής Ένωσης.

ΙΤΑΛΙΑ

Ο στρατηγός Viniani, αλεξιπτωτιστής, αρχηγός της στρατιωτικής αντικατασκοπείας κατηγόρησε τη Mossad ως υπεύθυνη για την επίθεση που πραγματοποιήθηκε το 1973 σ' ένα C47 της πολεμικής αεροπορίας. Σύμφωνα με τον Viniani, η Mossad θέλησε με αυτόν τον τρόπο να νουθετήσει την ιταλική κυβέρνηση η οποία είχε επιτρέψει σε παλαιστινίους μαχητές να καταφύγουν στη Λιβύη.

— Διάφορες εθνικοσοσιαλιστικές οργανώσεις διεξάγουν έντονη δράση για την απελευθέρωση του **Rudolf Hess.** Στις δραστηριότητές τους συμπεριλαμβάνεται η αποστολή χιλιάδων προκηρύξεων σε πρεσβείες και προξενεία των Η.Π.Α., Ε.Σ.Σ.Δ., Μ. Βρεττανίας, Γαλλίας και Ισραήλ. Αναμένεται επίσης και η δημοσίευση σχετικού μανιφέστου.

ΓΑΛΛΙΑ

Ο Marc Bitton αντιπρόεδρος της οργάνωσης «S.O.S. Racisme» είναι τώρα πρόεδρος της «Φοιτητικής Ενώσεως Εβραίων Γαλλίας». Αξίζει να σημειωθεί ότι η εβραϊκή αυτή οργάνωση αποσχίσθηκε από την «Ευρωπαϊκή Ένωση Εβραίων φοιτητών», διότι δεν την θεωρούσε αρκετά σιωνιστική. Επίσης η εβραϊκή κοινότητα Γαλλίας σε προκηρύξεις που διένειμε καλεί τους νεαρούς εβραίους να μάθουν καράτε και σκοποβολή, ώστε να πλήττουν αποτελεσματικά τους νεοναζί.

Ν. Αφρική

— Οι εθνικιστές της Ν. Αφρικής απαιτούν την ίδρυση ενός κράτους boers, αφού είναι απόγονοι των Boers. Τον περασμένο Αύγουστο, σε μια συγκέντρωση στο Sasolburg διεκήρυξαν την ίδρυση του κράτους τους. Ο αρχηγός του κινήματος Αφρικανική Αντίσταση (AWB), Eugene Terreblanche, υπό την ριπή όπλου, αφού συνεχάρη την αστυνομία για την διατήρηση της τάξης κάλεσε τους εθνικιστές «στη μάχη που άρχισαν οι πρόγονοί μας ενάντια στους Βρεττανούς, μέχρι το θάνατο ή τη νίκη. Η κυβέρνηση δεν θα μας αντιμετωπίζει ως νέγρους», πρόσθεσε κάτω από θύελλα χειροκροτημάτων.

Η.Π.Α.

— Στις Η.Π.Α., ο Felipe Rivero, ρεπόρτερ του ραδιοφώνου απελύθη διότι αμφισβήτησε την ύπαρξη «Ολοκαυτώματος».

— Ο Henri Hays, μέλος της Κου-Κλουξ-Κλαν, κατεδικάσθη σε θάνατο απ' το Ανώτατο Δικαστήριο της Alabama για τη δολοφονία ενός νεαρού νέγρου. Η δικαιοσύνη, τόσο αυστηρή στην περίπτωση ρατσιστών, «κλείνει τα μάτια» ή «χαϊδεύει», τους νέγρους όταν αυτοί δολοφονούν Λευκούς.

— Ο Wendel L. Will, υποψήφιος με τους ρεπουμπλικάνους στις προεδρικές εκλογές του 1940, αναφέρει στο βιβλίο του «Ένας κόσμος» που κυκλοφόρησε το 1943 ποιά ήταν τα σχέδια του Στάλιν για τον πόλεμο. Σε γενικές γραμμές, πρόκειται για 10 σχέδια που αφορούσαν την μεταπολεμική περίοδο. Το τελευταίο ήταν η νίκη επί της Χιτλερικής Γερμανίας και το πρώτο η κατάργηση της εθνικής της ιδιαιτερότητας. Ο τρόπος με τον οποίο θα πραγματοποιούνταν αυτοί οι στόχοι θα ήταν η ενθάρρυνση της μετανάστευσης στη Δ. Γερμανία ξένων από την Ασία ή Αφρική. Ό,τι δηλαδή συμβαίνει σήμερα. Αξιοσημείωτο είναι ότι μόνο η Δ. Γερμανία κατακλύζεται από πλήθος ξένων κι όχι και η Ανατολική. Επίσης ότι την εφαρμογή του προαναφερθέντος σχεδίου του Στάλιν προωθούν όχι οι κομμουνιστές, αλλά τα δημοκρατικά κόμματα, τα διάφορα συνδικάτα και η εκκλησία.

ΓΑΛΛΙΑ

— Ο Ζ. Μ. Λεπέν διεκήρυξε ότι το νέο εκλογικό σύστημα αποκλείοντας την αντιπροσώπευση των ψηφοφόρων του Front National στο Κοινοβούλιο, θα μπορούσε να τους εξωθήσει σε πράξεις βίας.

— Στη Γαλλία ιδρύθηκε προσφάτως ο σύνδεσμος «Ενάντια στη ψήφο των μεταναστών». Σημειωτέον ότι σε ορισμένους δήμους οι μετανάστες έχουν δικαίωμα ψήφου για θέματα που αφορούν τον δήμο.

— Μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Art et Histoire d'Europe» ένα νέο έργο του

Leon Degrelle: «Η παγίδα του Σεράγιεβο». Πρόκειται για τον πρώτο τόμο ενός εικοσάτομου έργου με γενικότερο τίτλο: «Ο αιώνας του Hittler».

— Κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του «Pays reel», οργάνου του Parti Européen. O Jean — Luc Maguard γράφει σ΄ αυτό: «Ενα- πόκειται στους εθνικιστές — επαναστάτες η αναβίωση της Ευρωπαϊκής ιδέας και η διεξαγωγή του αγώνα ενάντια στον σοβιετικό κι αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, στο μαρξισμό, στον διεθνιστικό καπιταλισμό και στα όργανά τους. Πρέπει να αντιταχθούμε στην εκμετάλλευση και λεηλασία των φυσικών, οικονομικών και τεχνικών πηγών μας. Τίθεται ζήτημα ελευθερίας ή σκλαβιάς, αφού σήμερα βρισκόμαστε υπό αποικιοκρατικό καθεστώς».

— Στο «Nouvel Observateur» της 30/5/86 και στη σελίδα 28, ο David Susskind, πρόεδρος της Λαϊκής Κοινότητας Εβραίων στις Βρυξέλλες διακηρύσσει ότι 3.000.000 εβραίοι εξοντώθηκαν στο ΄Αουσβιτς. Στο ίδιο τεύχος, στη σελίδα 31, ο G. Wellers πρόεδρος των «Φίλων των φυλακισθέντων στο ΄Αουσβιτς» ομιλεί για 1.500.000 θύματα. Εδώ γελάνε...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

— Στο Hameln, μια γερμανική κωμόπολη, υπήρχε ένα νεκροταφείο όπου ήταν θαμμένοι 100 γερμανοί πατριώτες που είχαν απαγχονισθεί από τους Βρεττανούς μετά τον πόλεμο. Οι δυνάμεις της αριστεράς καθώς και άλλοι «προοδευτικοί» κύκλοι αγανακτισμένοι από την ύπαρξη αυτού του νεκροταφείου ζήτησαν την καταστροφή του. Οι κάτοικοι του Hameln αντέδρασαν έντονα και εξέφρασαν την επιθυμία διατήρησης του νεκροταφείου. Κατόπιν τούτου συνεκλήθη το δημοτικό συμβούλιο του Hameln για να αποφασίσει επί του θέματος που προέκυψε. ΄Ολα — ανεξαιρέτως — τα κόμματα ψήφισαν υπέρ της ανασκαφής των τάφων. ΄Ετσι μια νύχτα σε μία επιχείρηση που θύμιζε θρίλλερ, μπουλντόζες υλοποίησαν την αισχρή απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, καταστρέφοντας το νεκροταφείο. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν θέλησε φαίνεται να υστερήσει της Σ. Ενώσεως και της Ανατολικής Γερμανίας οι οποίες βεβήλωσαν τους τάφους των γερμανών στρατιωτών που βρίσκονταν στα εδάφη τους εκτός δύο νεκροταφείων στα οποία είναι θαμμένοι οι προδότες που συνεργάστηκαν με τους μπολσεβίκους.Και οι δημοκράτες και οι κομμουνιστές έδειξαν τί εννοούν όταν μιλούν για «σεβασμό των νεκρών».

— Ο Friedhelm Buss, παλαιός υπεύθυνος του V.S.B.D. αποφυλακίσθηκε προσφάτως από τις γερμανικές φυλακές.

— Η 17η Ιουνίου είναι η επέτειος της εξεγέρσεως των Βερολινέζων ενάντια στη Σοβιετική κατοχή. Επί τη ευκαιρία αυτής της επετείου, πολλοί συναγωνιστές του F.A.P., συγκεντρώθηκαν στην πόλη που βρίσκεται στα σύνορα των δύο Γερμανιών και διένειμαν περισσότερες από 1.000 προκηρύξεις. ΄Υστερα, κρατώντας σημαίες με τα εθνικά τους χρώματα — κόκκινο, άσπρο, μαύρο — και πανώ όπου ήταν γραμμένα τα συνθήματα «Γερμανία διαιρεμένη — Ευρώπη διαιρεμένη» αθώς και «Γερμανοί είσθε αδέλφια, ενωθείτε, καταστρέψτε το τείχος για μια Μεγάλη Γερμανία», προχώρησαν σε πομπή ακριβώς στη συνοριακή γραμμή που διαιρεί τη Γερμανία. Την ίδια ημέρα στους τοίχους πολλών πόλεων της Αν. Γερμανίας ανεγράφη το σύνθημα: «Ρώσοι έξω από τη Γερμανία, 17 Ιουνίου». Η εφημερίδα «Die Neue Front», όργανο της Εθνικής Γερμανικής Αντίστασης κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο τίτλο «Αντίσταση στη ΛΔΓ» γεγονός που ενόχλησε τις αρχές.

— Στη Δ. Γερμανία θεωρούνται έγκλημα:

1) οι ενέργειες υπέρ του γερμανικού εθνικισμού.

2) Η εξώθηση στο φυλετικό μίσος.

Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

— Στη Μ. Βρεττανία, πρότυπο δημοκρατικής χώρας, δύο σύντροφοί μας, ο John Tyndall και ο **John Moise,** φυλακίστηκαν προσφάτως διότι διέπραξαν το έγκλημα να εκφράσουν ελεύθερα τη γνώμη τους ασκώντας αρνητική κριτική στην πολιτική της Θάτσερ σχετικά με τη μετανάστευση και στηλιτεύοντας την συμπεριφορά των μεταναστών στη χώρα.

ΧΙΛΗ

Παρ΄ όλο που οι ΗΠΑ απειλούν να μην χορηγήσουν δάνεια στη Χιλή, ο στρατηγός Πινοσέτ αρνήθηκε να υπαούσει στις διαταγές του Ρήγκαν και τόλμησε να δηλώσει ότι «καθορίζει την πολιτική της Χιλής μόνος και χωρίς τη συμβουλή κανενός». Η Washington ήθελε, προκειμένου να εδραιώσει την οικονομική κυριαρχία της, να επιβάλει στο Λαό της Χιλής δημοκρατικό καθεστώς, τόσο ευνοϊκό για τα διεθνιστικά τραστ.

ΒΕΛΓΙΟ

Στις 27 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε η παραδοσιακή συγκέντρωση παλαιών Φλαμανδών SS, στο τέλος της οποίας ξέσπασαν βίαια επεισόδια. Συγκεκριμένα μέλη της V.M.O. και της A.N.S. συνεπλάκησαν με δημοκράτες, οι οποίοι τους είχαν προκαλέσει. Επιπλέον, οι τελευταίοι προθυμοποιήθηκαν να βοηθήσουν την αστυνομία να συλλάβει εθνικοσοσιαλιστές αγωνιστές.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ο γνωστός Εβραίος κυνηγός ναζί, Simon Viesenthal, έλαβε διά χειρός του Γάλλου πρεσβευτή στην Αυστρία, παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής για «τις υπηρεσίες που έχει προσφέρει στην ανθρωπότητα».

Η ανωτέρω φωτογραφία απεικονίζει Ισπανούς Συναγωνιστές του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος C.E.D.A.D.E. Τα αρχικά C.E.D.A.D.E. σημαίνουν: Ισπανικός Κύκλος Των Φίλων της Ευρώπης. Η φωτογραφία αφορά την Σχολή Εκπαιδεύσεως Στελεχών του 1986 και έχει ληφθεί στο μεσαιωνικό χωριό RUPIT, όπου έλαβε χώρα η εκπαίδευση. Το C.E.D.A.D.E. είναι μια πολύ σοβαρή και αξιόλογη κίνηση. Η εκδοτική της δραστηριότητα είναι αξιοθαύμαστη, οι προσπάθειές της για την διάδοση της ιδεολογίας μας πραγματικά μοναδικές. Τα μέλη του C.E.D.A.D.E. διακρίνονται για το Στρατιωτικό τους Πνεύμα, για το ήθος, την σοβαρότητα και την πειθαρχία τους.

«Μην ξεγελιέσαι πιστεύοντας ότι πρέπει να κάνεις αρκετά βήματα που πρέπει μια μέρα να σε οδηγήσουν στο σκοπό σου, πρέπει κάθε βήμα που κάνεις να αποτελεί ένα σκοπό αφ΄ εαυτού και συγχρόνως να σε οδηγεί προς τα εμπρός».

Goethe

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

LEON DEGRELLE ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

Ο Leon Degrelle κατηγορήθηκε από τον Εβραϊκό τύπο για Εθνικοσοσιαλιστική δράση. Σε ένα γράμμα του ο Simon Wiesenthal στον πρέσβυ της Βιέννης, Carlos Monzano, κατέληξε ότι ο Leon Degrelle, αρχηγός της μεραρχίας εθελοντών, Wallonie SS, που σήμερα ζει στην Ισπανία, οργάνωσε έξυπνη προπαγάνδα, δια μέσου των Ισπανικών εφημερίδων, καθώς επίσης και δια μέσου της τηλεοράσεως.

Έτσι, το επιβεβαιώνει η εφημερίδα «ετήσιος πληροφοριοδότης», που εκδίδεται στα αγγλικά, η οποία στην παράγραφο Νο 20 αναφέρει το όνομα του Degrelle, τη διεύθυνσή του, την επαρχία όπου κατοικεί, καθώς επίσης καταγγέλει ότι τον Βέλγο Στρατηγό επεσκέφθηκαν το 1984 δύο γνωστοί «νεο ναζί», ο Thomas Brell και ο Michael Kühnen, (που σήμερα βρίσκενται στην φυλακή στη Δ. Γερμανία. Ο ίδιος πληροφοριοδότης κατηγορεί τον Degrelle ότι τόλμησε να απαντήσει, όπως και οι προαναφερόμενοι εθνικοσοσιαλιστές, για την ύπαρξη των «φούρνων». Το Εβραϊκό κέντρο ερευνών απαίτησε την απαγόρευση των δημοσίων δραστηριοτήτων του Leon Degrelle «σε σεβασμό όλων των θυμάτων των ναζί». Όπως πάντα, αυτές οι κοινότητες επαγγελματιών ψευτών, λυσσούν, μπροστά στην εμφάνιση κάποιου με επαρκή αξία, ώστε να αγωνιστεί για την αλήθεια και την επεξήγηση των γεγονότων του αιώνα μας.

ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Ο Ιάπωνας πρωθυπουργός Γιασουχίρο Νακασόνε, σε λόγο του στην γερουσία των ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ, ανέφερε μπρος σε έκπληκτους γερουσιαστές ότι το πολιτιστικό επίπεδο των Αμερικανών πολιτών είναι κατώτερο των Ιαπώνων, επειδή ανάμεσα στους πρώτους συγκαταλέγονται Μαύροι, μεξικάνοι και πορτορικανοί πολίτες. Ο Νακασόνε δεν είναι «δικός μας», είναι φιλελεύθερος, αλλά διαπιστώνει αλήθειες ατράνταχτες, επιβεβαιωμένες από σωρεία στατιστικών, μελετών, και από την ίδια την πραγματικότητα.

Είναι γνωστές οι συνθήκες ζωής των διαφόρων «παρίων» της φιλελεύθερης κοινωνίας, αλλά κανείς από τους ηθικολόγους, κοινωνιολόγους, πολιτικούς, κανείς από τον εσμό που κυριαρχεί στην πολιτιστική ζωή του κόσμου μας, δεν τολμά να παραδεχτεί την τωρινή απάνθρωπη κατάσταση, και να καταλάβει ότι λαοί που ενσωματώνονται βίαια (δουλεμπόριο, αποικίες, κύμα μετανάστευσης) σε κοινωνίες και πολιτισμούς δημιουργήματα ανωτέρων φυλετικά ανθρώπων ή θα απωλέσουν την πολιτιστική τους ταυτότητα, ή θα ενταχθούν στο περιθώριο.

Οι θέσεις μας αρχίζουν να υποστηρίζονται από άτομα άσχετα με μας. Δεν μένει παρά να τις επιβάλουμε.

ΧΑΡΟΛΝΤ ΜΑΚ ΜΙΛΑΝ ΕΝΑΣ ΒΡΕΤΤΑΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ηγεσία του Συντηρητικού Κόμματος της Βρεττανίας διέταξε την απαγόρευση της κυκλοφορίας μιας επιθεωρήσεως του κόμματος, στην οποία κατηγορείται ο πρώην υπουργός Χάρολντ Μακ Μίλαν, δούκας του Στόκτον, 91 ετών σήμερα, ως εγκληματίας πολέμου.

Συγγραφεύς του επίμαχου άρθρου της επιθεωρήσεως ο ιστορικός Νικολάϊ Τολστόϊ. Στο άρθρο του ο Τολστόϊ αποδεικνύει ότι ο Μακ Μίλαν είναι υπεύθυνος για την παράδοση στους Σοβιετικούς 40.000 αντικομμουνιστών Κοζάκων, που είχαν πολεμήσει στο πλευρό των Γερμανών Εθνικοσοσιαλιστών ενάντια στην Κομμουνιστική τυραννία.

Το γεγονός αυτό συνέβη στα 1945. Οι Κοζάκοι παραδόθησαν στα συμμαχικά στρατεύματα στην Αυστρία με την ρητή διαβεβαίωση ότι θα τους δινόταν άδεια παραμονής στη Δύση. Αντ' αυτού όμως οι σύμμαχοι, πιστοί στον επίσης σύμμαχό τους Στάλιν, φερόμενοι για μια ακόμη φορά με απάτη και δόλο, παρέδωσαν τους ηρωϊκούς Κοζάκους στους Σοβιετικούς, όπου και εσφαγιάσθησαν μέχρι ενός.

Η.Π.Α. ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Απεδείχθη πλέον ότι ο πιο σημαντικός χρηματοδότης των νέγρων τρομοκρατών του «Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου» είναι ο εβραίος πολυεκατομμυριούχος HARRY OPPENHEIMER, Νοτιοαφρικανός πολίτης, σημαντικό μέλος του Παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, ιδιοκτήτης του TRUST της ANGLO-AMERICAN. Παρ' όλην όμως αυτή την αποκάλυψη η κυβέρνηση της PRETORIA δεν τολμά να λάβει μέτρα εις βάρος του, δέσμια του συντηρητισμού της και της εξαρτήσεώς της από την εβραιομασωνία. Αυτό ακριβώς το γεγονός αποδεικνύει για μία ακόμη φορά ότι η ανατροπή στην Νότιο Αφρική εξυπηρετεί και το μεγάλο κεφάλαιο και ότι τους μόνους που μειώνει είναι τους Λευκούς πολίτες της χώρας με μία μέση ή και χαμηλή οικονομική κατάσταση.

Εξ άλλου ο GEORGE BUSH, αντιπρόεδρος των Η.Π.Α. εδήλωσε ότι το «APARTHEID», (το σύτημα του φυλετικού διαχωρισμού, που εφαρμόζεται στη Ν. Αφρική), είναι ένας από τους πιο μεγάλους κινδύνους που απειλούν την ασφάλεια της Δύσης. Άλλος περίφημος αντιρατσιστής, ο νέγρος ANDREW YOUNG, δήμαρχος της Ατλάντα της πολιτείας Τζώρτζια, μέλος του συμβουλίου εξωτερικών σχέσεων των Η.Π.Α. και των υπηρεσιών του ROCKFELLER, άλλος εβραίος κι αυτός, εδήλωσε δημοσίως ότι οι τρομοκράτες του «εθνικού αφρικανικού κογκρέσου» έχουν την πλήρη ηθική του συμπαράσταση.

Μετά από όλα αυτά πρέπει να είναι κανείς ηλίθιος για να μην αντιληφθεί ότι υπάρχει μια συμμαχία κεφαλαιοκρατίας και μπολσεβίκων κατά της Νότιας Αφρικής.

Η «ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ» ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης τα δημοκρατικά καθεστώτα έχουν εξαπολύσει απηνή διωγμό εναντίον οιουδήποτε που θέτει σε αμφισβήτηση τις αρχές και τον τρόπο λειτουργίας τους, που πιστεύει σε μία Ευρώπη ανεξάρτητη και ενωμένη μακριά από κάθε επιρροή των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ. Εκατοντάδες συναγωνιστές διώκονται ποινικά και κλείνονται στις φυλακές διότι τολμούν να διακηρύττουν αυτά για τα οποία όλοι οι άλλοι ένοχα και προδοτικά σιωπούν.

Διώκονται γιατί λένε όχι στην εισροή εκατομμυρίων εγχρώμων μεταναστών που τείνει να νεγροποιήσει την Ευρώπη, στα βρώμικα παιχνίδια των κομμάτων, στον ύπουλο ρόλο των Εβραίων στο πολιτικό παρασκήνιο, στην παραχάραξη της Ιστορίας, στους μύθους περί φούρνων και ολοκαυτωμάτων.

Από την άλλη μεριά όποιος δηλώσει αριστερός και «προοδευτικός» αυτομάτως εξαγνίζεται και ηρωποιείται. Αριστεροί τρομοκράτες κυκλοφορούν ελεύθεροι και έχουν και την υποστήριξη των σημερινών διανοουμένων και καλλιτεχνών και φυσικά και του τύπου.

Μόλις κάποιος απ' αυτούς συλληφθεί όλοι αυτοί ξεσηκώνονται, διαμαρτύρονται μιλάνε για πλεκτάνη για καταπάτηση ασύλων, για δικαιώματα, για βαναυσότητα της αστυνομίας, πορείες διαμαρτυρίας και απεργίες πείνας οργανώνονται.

Δεν είμαστε φυσικά με το μέρος της εξουσίας και των οργάνων της αλλά δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε αυτή την φοβερή υποκρισία του τύπου και της «διανόησης» για τους οποίους φυσικά εμείς αποτελούμε το κόκκινο πανί.

«Τι με νοιάζει να ξέρω τον αριθμό των κωπηλατών του Οδυσσέα ή ακόμη να επιλύσω το πρόβλημα αν γράφτηκε πρώτη η Ιλιάδα ή η Οδύσσεια, αν δεν έχω σμιλέψει την ψυχή μου σύμφωνα με το ιδανικό του δυνατού χαρακτήρα, ικανού να υποφέρει τον πόνο, να αγνοήσει τον πλούτο, να περιφρονήσει την τύχη, της οποίας τα βέλη μπορούν να πληγώσουν την ψυχή, που είναι άτρωτη;»

AVALON

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Από το περιοδικό «ΕΝΑ» παραθέτουμε το παρακάτω σχόλιο που δείχνει την υποκρισία και την μισαλλοδοξία των δημοκρατών.

• Στο κέντρο «Μπωμπούρ», που βρίσκεται στο Παρίσι, παρουσιάζονται αυτή την εποχή πίνακες ζωγραφικής, που δημιουργός τους δεν είναι άλλος από τον Αδόλφο Χίτλερ! Οι πίνακες, που στην πλειοψηφία τους παρουσιάζουν εκκλησίες, είναι αλήθεια ότι έχουν αποσπάσει κολακευτικά σχόλια από επισκέπτες της έκθεσης, που βέβαια δεν ήξεραν ποιός είναι ο δημιουργός. Οι διοργανωτές της έκθεσης κράτησαν μυστικό το όνομα του ζωγράφου, επειδή σκέφτηκαν — και δεν είχαν καθόλου άδικο — ότι ο κόσμος θα εξοργιζόταν αν μάθαινε ότι οι πίνακες ήταν... χιτλερικά προϊόντα (γιατί όχι και υποπροϊόντα). Και καθόλου απίθανο, οι πίνακες να έπεφταν θύματα δικαιολογημένης αγανάκτησης. Τώρα, γιατί οι διοργανωτές της έκθεσης αποφάσισαν να εμφανίσουν και τις εικαστικές δραστηριότητες του Χίτλερ, αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Δεν μας παραξενεύει το ύφος του παραπάνω σχολίου. Είναι γνωστή η υποκρισία των δημοκρατών καθώς και το μίσος τους προς κάθε τι «χιτλερικό». Το γεγονός ότι οι πίνακες ήταν αντικειμενικά ωραίοι, και απέσπασαν κολακευτικά σχόλια, δεν έχει καμμία σημασία για αυτούς για το μόνο λόγο ότι ο δημιουργός τους ήταν ο Αδόλφος Χίτλερ, μία ακόμα απόδειξη πόσο μεγάλος και πόσο τυφλός είναι ο φθόνος και το μίσος τους απέναντι στον Εθνικοσοσιαλισμό.

ΧΟΥΝΤΑΣ ΕΣΠΑΝΙΟΛΑΣ

Από δημοσίευμα ελληνικής εφημερίδας έχουμε την ακόλουθη είδηση:

ΜΑΔΡΙΤΗ, 13. Ισπανοί ακροδεξιοί έκαναν χτες διαδήλωση στη Μαδρίτη εναντίον της τρομοκρατίας, φωνάζοντας συνθήματα κατά του βασιλιά Χουάν Κάρλος. Ο ομιλητής από το περιθωριακό δεξιό κόμμα «Χούντας Εσπανιόλας», όταν αναφέρθηκε στο μονάρχη επευφημήθηκε με κρυαγές «΄Οχι, όχι» και «Κάτω ο Χουάν Κάρλος». Οι 2.000 διαδηλωτές φώναζαν «Ζήτω ο Τεχέρο».

Χαιρετίζουμε τη διαδήλωση των Ισπανών Συναγωνιστών μας και, ευχόμαστε την γρήγορη απελευθέρωση του Ισπανικού λαού από τους δυνάστες του.

ΕΥΡΩΒΛΑΚΕΙΕΣ

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα έβαλε σε μαύρη λίστα το όνομα ενός λαχάνου. Ο BOB CRYER, ΄Αγγλος ευρωβουλευτής ήταν αυτός που πρότεινε την κατάργηση της ονομασίας ενός είδους λαχάνου. Η πρότασή του έγινε δεκτή από το ευρωκοινοβούλιο. Η ονομασία του λαχάνου ήταν «NIGERHEAD» (κεφάλι του νέγρου) και για τον ΄Αγγλο ευρωβουλευτή αυτό προσέβαλε τους μαύρους και ήταν ρατσισμός...

Για τον ΄Αγγλο εργατικό επίτροπο του Σέφιλντ στο ευρωκοινοβούλιο, η απόφαση αυτή ήταν «μία από τις λίγες νίκες της κοινής λογικής, που κατακτήθηκε στην οικονομική κοινότητα»...

ΠΕΡΙ «ΦΟΥΡΝΩΝ» ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ...

Το Κρατικό Συμβούλιο του Καντωνίου της Ελβετίας VAUD απαγόρευσε με διοικητική του πράξη στη MARTIETTE PASCHOUD, καθηγήτρια της Ιστορίας, το δικαίωμα να διδάσκει στο Πανεπιστήμιο. Αυτό γιατί η PASCHOUD, που είναι εκτός από καθηγήτρια του Πανεπιστημίου δικαστής του Ελβετικού Στρατού με τον βαθμό της λοχαγού, υπεστήριξε ότι η «φιλολογία» γύρω από τους «φούρνους και τα κρεματόρια των κακών ναζί» είναι ένα μεγάλο ψέμμα.

Αφορμή για τον διωγμό της κυρίας PASCHOUD απετέλεσε η συμμετοχή της σε ένα σεμινάριο στο Παρίσι, υπό την διεύθυνση του HENRI RODUES, που κρατεί επίσης την ίδια στάση πάνω στο θέμα του δήθεν «Ολοκαυτώματος».

Η κυρία PASCHOUD διαμαρτυρόμενη για τον διωγμό της, ζήτησε με ανακοίνωσή της στον Ελβετικό Τύπο να της δοθεί έστω και μια απόδειξη για την ύπαρξη των «φούρνων»...

Και φυσικά δεν έλαβε καμμία απάντηση!

ΝΕΓΡΟΙ — ΕΒΡΑΙΟΙ — ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι ζούμε σε μια κοινωνία με ελεεινό χαρακτήρα. Κι είναι επίσης αναμφισβήτητο το γεγονός ότι υπάρχουν αρκετοί που το καταλαβαίνουν. Απ΄ αυτούς όμως είναι ελάχιστοι (αν όχι ανύπαρκτοι) αυτοί που πραγματικά αντιδρούν. Οι περισσότεροι συμβιβάζονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Κι ένας τρόπος συμβιβασμού είναι τα ναρκωτικά. Η σύγχιση με δύο λόγια του ονείρου και της πραγματικότητας, η καταστροφή της ενεργητικότητας και της υγείας του ατόμου, και κυρίως η εξάρτηση.

Εμποροποιήσαμε τα πάντα. Εμποροποιήσαμε τα πάντα γιατί μαθαίνουμε να σκεφτόμαστε σαν έμποροι. Γιατί μας μαθαίνουν να σκεφτόμαστε σαν Εβραίοι. Εμποροποιήσαμε το μέλλον, το παρελθόν, την Τιμή, τη Δόξα και τώρα με τα ναρκωτικά εμποροποιούμε την ίδια τη Ζωή.

Ταυτόχρονα αδρανοποιούμαστε. Μας έχει κυριεύσει ένα σύμπλεγμα στρουθοκαμηλισμού και προσποιούμαστε πως δεν συμβαίνει τίποτα. Αναζητούμε την Ευτυχία, την Αδράνεια και την Τεμπελιά σαν αυτές να είναι οι υπέρτατες αξίες του πολιτισμού. Νεγροποιούμαστε. Και η (στιγμιαία έστω) ευτυχία, η αιώνια αδράνεια και η τεμπελιά προσφέρεται από τα ναρκωτικά.

Προσπάθησα πιο πάνω με απλά λόγια να ερμηνεύσω ορισμένα γεγονότα, όπως το ότι τον τελευταίο μήνα τα «Βαποράκια» που πιάστηκαν να μεταφέρουν ναρκωτικά ήταν ή Νέγροι, ή Νεγροειδής ή Εβραίοι. Και επίσης είναι γεγονός πως πολλοί από αυτούς αυτή τη στιγμή είναι ελεύθεροι.

Λένε πως τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους. ΄Ισως μια απλή παράθεση γεγονότων (πράγμα υπερβολικά εύκολο άλλωστε) να έπειθε για την αλήθεια των ισχυρισμών. ΄Ομως πόσοι από μας ξέρουν να κρίνουν; Και πόσοι απ΄ αυτούς που ξέρουν να κρίνουν ξέρουν να χτυπούν αλύπητα το κακό και να το ξεριζώνουν από τη ρίζα; Το μέλλον θα δείξει.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ 6η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο ισχυρισμός ανήκει στην εφημερίδα «SUNDAY TIMES» του Λονδίνου. Σύμφωνα με δισέλιδο άρθρο της εφημερίδας, μετά την αγορά αντιδραστήρα 26 μεγαβάτ από τη Γαλλία και την επαύξησή του σε150Μεγαβάτ, και την ταυτόχρονη δημιουργία εργοστασίου στην έρημο Νεγκέβ το Ισραήλ είναι σε θέση να παράγει 40 κιλά πλουτώνιο το χρόνο, αρκετό δηλαδή για την παρασκευή 10 βομβών. Αυτή η πληροφορία τοποθετεί το Ισραήλ στην έκτη θέση των πυρηνικών εξοπλισμών μετά από τις ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Βρεταννία, Γαλλία και Κίνα, μ΄ ένα οπλοστάσιο κατά πολύ σημαντικότερο από αυτό της Ν. Αφρικής (που άλλωστε αγοράζει όπλα από το Ισραήλ), της Ινδίας ή του Πακιστάν χώρες για τις οποίες έχουν επίσης εκφραστεί φόβοι πως παράγουν πυρηνικά όπλα.

Η «ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ» ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ

Διαβάσαμε πρόσφατα σε μεσημβρινή εφημερίδα:

«Πρόσφατα είδαμε «Το ημερολόγιο της ΄Αννας Φρανκ» από την μικρή οθόνη ήσυχα καθισμένοι στην πολυθρόνα μας.

Στο Μόναχο η τηλεταινία δεν έτυχε καλής υποδοχής, μια μπιραρία που έδειχνε την ταινία παρά λίγο να γίνει παρανάλωμα του πυρός. Δύο βιντεοκλάμπ στο Αμβούργο έγινα γυαλιά - καρφιά γιατί διέθεταν στο κοινό ταινίες που έριχναν... λάσπη στο Γ΄ Ράιχ, ενώ ένα παλαιοπωλείο λεηλατήθηκε γιατί πούλαγε παράσημα του Ρόμελ και του Γκέμπελς.

΄Ολα αυτά είναι έργα των νεοναζιστών και όπως παρατήρησε ο Γάλλος δημοσιογράφος αυτή η επιθετικότητα δεν είναι ούτε τυχαία ούτε περιστασιακή.

Είναι ένα πολεμικό μένος με τρομοκρατικές προεκτάσεις, κληροδότημα ενός κακού και όχι λησμονημένου παρελθόντος.»

Και απορεί ο αφελής, δούλος της Εβραϊκής προπαγάνδας, δημοσιογραφίσκος, πώς είναι

δυνατόν να υπάρχουν Γερμανοί, λάτρεις του «κακού» παρελθόντος (του «κακού» παρελθόντος που μέσα σε 6 χρόνια έκανε την Γερμανία πρώτη στρατιωτική και οικονομική δύναμη της Ευρώπης και την ξεντρόπιασε από το αίσχος των Βερσαλλιών). Μα, είναι γνωστό φτωχέ δημοσιογράφε, ότι τους λίγους μπορεί κανείς να τους κοροϊδεύει για πολύ, τους πολλούς όμως για πολύ, δεν το μπορεί... Ήρθε η ώρα. Ευρώπη ξύπνα!

ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ

Έγινε γνωστό προ ημερών ότι το φετεινό βραβείο Νόμπελ Ειρήνης (αυτό που έφτιαξαν οι Εβραίοι για να χαρίζουν στα δουλικά τους) απονεμήθη στον συγγραφέα του Ολοκαυτώματος Αμερικανοεβραίο Ελιέ Βέιζελ (φαίνεται ότι τώρα αποφάσισαν οι Εβραίοι να τα μοιράζουν μεταξύ τους) και που όπως λένε οι εφημερίδες «είναι ο πνευματικός εκφραστής» των έξι εκατομμυρίων Εβραίων που χάθηκαν στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ο άνθρωπος που επιβίωσε από αυτό που ο ίδιος ονόμασε «ολοκαύτωμα» έχει την πεποίθηση ότι οι δυνάμεις που μάχονται το κακό στον κόσμο μπορούν να θριαμβεύσουν. Στις εφημερίδες επίσης μάθαμε ότι το 1983 ο Ρήγκαν τον διόρισε πρόεδρο του συμβουλίου για την μνήμη του ολοκαυτώματος, πήρε το βραβείο Ελευθερίας και φέτος τον Ιούνιο παρασημοφορήθηκε με το ανώτατο παράσημο των ΗΠΑ. Έχει δε γράψει και άλλα βιβλία, όπως «ο ζητιάνος της Ιερουσαλήμ», «η διαθήκη ενός δολοφονημένου Εβραίου» κ.λπ. που όλα έγιναν μπεστ-σέλλερ στις ΗΠΑ.

Αυτά για όσους λένε, ότι δεν κυριαρχούν οι Εβραίοι στους «ανώτερους» πνευματικούς και κοινωνικούς κύκλους της εποχής μας.

Ο ΕΒΡΑΪΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

Η αντιναζιστική προπαγάνδα στον κινηματογράφο έχει ξεπεράσει κάθε λογική και αποτελεί μόνιμο πλέον συνθετικό κάθε ταινίας, έστω και με εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Πρόσφατα προβλήθηκε στον κινηματογράφο η ταινία με τίτλο «ΔΥΝΑΜΗ ΔΕΛΤΑ» με πρωταγωνιστή τον «δημοφιλή» Τσακ Νόρρις, θέμα της οποίας είναι η αεροπειρατεία που σημειώθηκε στο αεροπλάνο της TWA τον Ιούνιο του '85. Σ' αυτήν, εκτός από το ότι παρουσιάζει την Ελλάδα σαν υπεύθυνη για την αεροπειρατεία, αφού τεχνικός της Ολυμπιακής Αεροπορίας τοποθετεί τα όπλα στις τουαλέτες του αεροσκάφους (φαίνεται ότι κάποια χώρα νοτιοανατολικά της Ελλάδας, την οποία ο αρχηγός του πενταγώνου στην ταινία χαρακτηρίζει σαν καλύτερο σύμμαχο των Η.Π.Α., έχει ανάγκη τουριστικής ανάπτυξης — θυμήσου μήνυμα Ρήγκαν) συμβαίνουν τα εξής καταπληκτικά: Όταν σε κάποια στιγμή ο Άραβας τρομοκράτης ζητάει από την αεροσυνοδό να του ξεχωρίσει τους Εβραίους επιβάτες με βάση το όνομά τους στα διαβατήρια, αυτή (την υποδύεται η γνωστή πόρνη Χάννα Συγκούλα) «καταρέει» και κλαψουρίζοντας λέει ότι είναι Γερμανίδα και δεν θέλει να θυμάται τον Χίτλερ, τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, τους διωγμούς κ.λπ. Λίγο μετά, ενώ ο τρομοκράτης καλεί έναν-έναν τους Εβραίους στο μπροστινό μέρος του αεροπλάνου (χρησιμοποιείται συν των κλασσικών εφέ — πένθιμη μουσική, τρομαγμένα, κακόμοιρα πρόσωπα — το γνωστό πια τέχνασμα με το «καημένο» Εβραιάκι κοριτσάκι που του παίρνουν τον πατέρα του) κάποια Εβραία πετάγεται όρθια και σε κατάσταση υστερίας φωνάζει ότι ο πόλεμος τέλειωσε, ότι δεν θέλει ξανά να πάει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης κ.λπ. ενώ ο Εβραίος σύζυγός της καθησυχάζοντάς την, αφήνει να φανεί, δήθεν τυχαία, ο «αριθμός» του στο δεξί χέρι. Στην συνέχεια δε, εμφανίζεται και ένας καθολικός παπάς, ο οποίος λέγει ότι εφ' όσον ο Χριστός ήταν Εβραίος, είναι και αυτός Εβραίος (η νέα γραμμή του Εβραϊσμού που προσπαθεί να περάσει, ότι μεταξύ Χριστιανών δηλ. Αρίων και Εβραίων υπάρχει μόνο θρησκευτική διαφορά — θυμήσου επίσκεψη Πάπα σε Εβραϊκή συναγωγή της Ρώμης. Το τέλος της ταινίας είναι ευκολονόητο. Νίκη των καλών Αμερικάνων σε συνεργασία με τους Ισραηλινούς, μετά την εξόντωση χιλιάδων χαζών Αράβων (φαίνεται ότι οι Αμερικάνοι αυτά που θέλουν να κάνουν στην πραγματικότητα και δεν μπορούν, τα γυρνούν ταινίες. Ο Ράμπο εξοντώνει Βιετναμέζους, στον «Ατσάλινο Αετό» εξοντώνονται Λίβυοι, στο «Κομμάντο» Σαλβαδοριανοί κ.λπ.) και επιστροφή των ομήρων με πανηγύρια στο Ισραήλ. Τώρα ήρθε η ώρα να μάθετε τα ονόματα των παραγωγών της ταινίας, την καταγωγή των οποίων θα έχετε ήδη μαντέψει: Μεναχέμ Γκολάν και Γιόραμ Γκλόμπους! Οι Εβραίοι λοιπόν αυτοί δεν έχουν αφήσει τίποτα όρθιο και εξουσιάζουν σχεδόν ολόκληρο το Χόλλυγουντ. Έχουν στην κατοχή τους την γνωστή και πανίσχυρη εταιρία «Κάννον», πρόσφατα αγόρασαν την «Μετρό — Γκολντγουΐν — Μάγιερ» και διαπραγματεύονταν, αν δεν έχουν ήδη τώρα αποκτήσει τις «ΕΜΙ» και «Γουώρνερ». Είναι δε και πολύ δραστήριοι παραγωγικώς γυρίζοντας ταινίες σ' όλο σχεδόν τον κόσμο. Στην Χαβάη, στην Ιταλία στο Ισραήλ, στην Αγγλία, στην Κίνα, στην Ζιμπάμπουε, στις Σεϋχέλλες, στο Μεξικό, στην Κορέα, στο Λονδίνο, στη Γαλλία, στις ΗΠΑ, με την συμμετοχή μεγάλων ονομάτων: Σταλόνε, Τσαρλς Μπρόνσον, Ρίτσαρντ Τσαμπερλάιν, Τσακ Νόρρις, Ρόμϋ Σνάιντερ, Κρις Ρηβς, Λου Φερίνο, Τζούλυ Άντριους κ.λπ. Δική τους παραγωγή είναι και η όπερα «Οθέλλος» του Βέρντι, που θα έρθει σύντομα στην Ελλάδα, στην οποία παρουσιάζεται το εξής αισχρό: Σε μια σκηνή όπου χορεύουν Κυπριοπούλες, παραδοσιακούς υποτίθεται χορούς, αυτές παρουσιάζονται να χορεύουν τούρκικα τσιφτετέλια!!! Αυτά τα ολίγα, για όσους επιμένουν να υποστηρίζουν ότι ο κινηματογράφος δεν ελέγχεται από τους Εβραίους.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Γνωρίζετε πως η βουλή συνεδριάζει κάθε έτος περί τις 800 ώρες μόνον; Γνωρίζετε πως ο προϋπολογισμός της βουλής ετησίως ανέρχεται στο ποσόν των δύο δισεκατομμυρίων δραχμών; δηλαδή γνωρίζετε πως κάθε ώρα συνεδριάσεως στη βουλή κοστίζει στον Ελληνικό Λαό 2,5 εκατομμύρια δραχμές;

Γνωρίζετε πως οι μόνοι μισθοί, που εδώ και χρόνια δεν έχουν «παγώσει» είναι οι μισθοί των βουλευτών; Γνωρίζετε πως η τελευταία αύξηση της βουλευτικής αποζημιώσεως ανέρχεται στο 25% περίπου;

Γνωρίζετε πως η βουλευτική αποζημίωση πέραν των διαφόρων απαλλαγών (αυτοκίνητα, τηλέφωνα, ταχυδρομικά τέλη κ.τ.λ.) ανέρχεται στο ποσόν των 3,5 περίπου εκατομμυρίων δραχμών; Εάν υποθέσουμε πως κάθε βουλευτής κατά μέσον όρον συμμετέχει στις μισές ώρες συνεδριάσεως της βουλής (πράγμα που δεν συμβαίνει, είναι γνωστές οι φωτογραφίες συνεδριάσεως της βουλής με τα περισσότερα έδρανα κενά...), εάν υποθέσουμε πάντως αυτό, βγαίνει το συμπέρασμα πως κάθε βουλευτής εργάζεται περί την μία ώρα την ημέρα και πως για κάθε ώρα εργασίας του πληρώνεται με δέκα χιλιάδες δραχμές! Όλα αυτά ενώ «παγώνουν» οι μισθοί και ενώ αυτοί οι κύριοι απαιτούν θυσίες και λιτότητα από φτωχούς συνταξιούχους, από εργάτες και αγρότες.

Αυτός είναι ο κοινοβουλευτισμός, βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

ΝΕΓΡΟΙ ΚΑΙ AIDS

Όταν το σύνδρομο ανοσοποιητικής ανεπάρκειας έκανε την εμφάνισή του προκάλεσε τρόμο και πανικό σαν να επρόκειτο για μια θεϊκή κατάρα. Λίγο αργότερα, όταν αποκαλύφθηκε πως έφθασε στο σημείο να πάρει τέτοια έκταση (δηλαδή από τον πίθηκο στο Νέγρο και από τον Νέγρο στο Λευκό) ειπώθηκε πως πολλοί θα χρησιμοποιούσαν το AIDS σαν αφορμή για φτηνή ρατσιστική προπαγάνδα.

Ας αναφέρουμε λοιπόν τα εξής: 10.000 νέγροι είναι φορείς του AIDS στην Ευρώπη, ακόμα και αν δεν έχουν (ακόμα;) φανερά τα συμπτώματα. Πάνω από 2.000.000 νέγροι είναι επίσης προσβεβλημένοι στην Δυτική Αφρική. Επίσης φορείς του συνδρόμου είναι πάρα πολλές πόρνες οι οποίες αφήνονται να κυκλοφορούν ελεύθερες και να μολύνουν στην Ανατολική ακτή της Αφρικής. Πάρα πολλές Αφρικανικές χώρες αρνούνται πεισματικά την ανακοίνωση των στατιστικών αποτελεσμάτων των αναφερομένων σε επί τοις εκατό ποσοστό προσβεβλημένου πληθυσμού. Και όλα αυτά αναφέρθηκαν στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Υγείας στη Γενεύη. Ταυτόχρονα είναι γνωστό (από τις πρώτες άλλωστε δημοσιεύσεις πάνω στο θέμα στις Η.Π.Α.) ότι το AIDS δεν θα μπορούσε ποτέ να προσβάλει απευθείας Λευκό αν δεν υπήρχε ο Νέγρος. Και δυστυχώς το AIDS δεν προσβάλει μόνο τους ομοφυλόφιλους.

Αυτή είναι μια παράθεση γεγονότων από όσο το δυνατόν πιο αξιόπιστες πηγές. Ταυτόχρονα μπορεί να χαρακτηριστεί (από τρίτους) σαν ρατσιστική προπαγάνδα. Είναι όμως, Αναγνώστη, «φτηνή» προπαγάνδα;

ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Το φαινόμενο είναι πλέον γνωστό. Μια νέα μορφή δουλεμπορίου βρίσκεται σε άνθηση. Πρόσφατα γεγονότα παράνομης διάβασης

των συνόρων από τσιγγάνους (Δεκέμβριος 85) σύλληψη και απέλαση οικογένειας τσιγγάνων (Ιανουάριος 86) ή ακόμα η καταγγελία του προέδρου του σωματείου εργαζομένων γης των Γιαννιτσών για παράνομη εργασία 500 εγχρώμων αλλοδαπών σε 500 αντίστοιχες θέσεις Ελλήνων (που τελικά παραμένουν άνεργοι) δίνουν στον οποιονδήποτε υπεύθυνο Έλληνα πολίτη το δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί. Τουλάχιστον σχεδόν τον οποιονδήποτε. Γιατί όταν διαμαρτύρεται δημοσιογράφος της εφημερίδας «Πρώτη» (που άλλωστε δημοσίευσε τα παραπάνω γεγονότα) έρχεται σε αντίθεση με πρωτύτερες δηλώσεις της ιδίας εφημερίδας, σχετικές με Μακεδονικό πρόβλημα, διεθνισμό, άνοιγμα συνόρων κ.ο.κ. Και όταν εμείς θίγουμε τέτοια προβλήματα, ζωτικότατα για την αγροτική οικονομία αυτού του τόπου θεωρούμαστε από την «Πρώτη» και τον υπόλοιπο «πολιτισμένο» κόσμο νεοβάρβαροι και κοινωνικά ρατσιστές. Ενώ όταν η Πρώτη ασχολείται με το θέμα, λέμε πως αγωνίζεται για τα δικαιώματα του Έλληνα αγρότη, και τη λύτρωσή του από τον καπιταλισμό που διεξάγει το δουλεμπόριο. Δηλαδή «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε».

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΙΑΒΡΩΣΗ

Τώρα πήραν, τελικά, είδηση, οι Αμερικανικές υπηρεσίες, ότι μ' ένα μεγάλο σχέδιο παραπληροφόρησης, οι Σοβιετικές υπηρεσίες κατασκοπίας είχαν παράγει και εισαγάγει στη Δύση, χιλιάδες πλαστά ντοκουμέντα, σχετικά με τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Με αυτά τα ντοκουμέντα έχει γίνει πιθανή η αποστολή τους στο Ισραήλ, για την δίκη και πιθανή μεταγενέστερη εκτέλεση του Demjanjuk και του Artukovich στην Γιουγκοσλαβία. Είναι γνωστό ότι υψηλά ιστάμενοι χρηματιστές πιέστηκαν να εργαστούν για την Ρωσία, κάτω από τέτοια απειλή (από το «THE SPOTLIGHT» των ΗΠΑ.

ΒΟΜΒΑ ΓΙΑ ΤΟΝ RUDOLF HESS

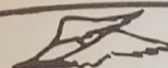
ΒΕΡΟΛΙΝΟ: Ισχυρή έκρηξη βόμβας έγινε κοντά στις φυλακές του Σπαντάου όπου, ως γνωστόν, κρατείται ο Rudolf Hess. Την ευθύνη ανέλαβε με ανώνυμο τηλεφώνημα η οργάνωση «Κομάντος για την απελευθέρωση του R. Hess» η οποία άλλωστε απείλησε με την επανάληψη βομβιστικών ενεργειών εναντίον στόχων που βρίσκονται κάτω από τετραπλή κατοχή. Ο Rudolf Hess, γέρος και άρρωστος πλέον, ιστορική μορφή του εγγύτατου παρελθόντος μας, εξακολουθεί να απασχολεί την σημερινή κοινή γνώμη και να σημασιοδοτεί τους αγώνες πολλών νέων ανθρώπων ακόμα και μέσα από τον τάφο του Σπαντάου.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΣΤΑ 92 ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ HESS

Για μία ακόμα φορά, ο γηραιός πλέον, υπουργός του Ράιχ Rudolf Hess βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Αφορμή, οι 31 συλλήψεις που πραγματοποίησε η αστυνομία του Βερολίνου, όταν δύο ομάδες που διαδήλωναν η μία υπέρ και η άλλη κατά του Γερμανού αρχηγού συνεπλάκησαν σε σκληρή μάχη έξω από την φυλακή του Spandau.

Ο από Γερμανό πατέρα και Ελληνίδα μητέρα Rudolf Hess, που κρατείται σε φυλακές από το 1941, με τσακισμένη πλέον την υγεία του, συμπλήρωσε 92 χρόνια ζωής και του επιτράπει να δεχθεί την επίσκεψη του γιού του Rudiger.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΘΗΒΑ 4/11/86

Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Την τελευταία φορά που ήλθα στην Αθήνα, πήρα το καινούργιο περιοδικό. Αγοράζω πάντα το περιοδικό σας, την μόνη καθαρή Εθνικοσοσιαλιστική φωνή στην Πατρίδα μας.

Το τελευταίο τεύχος Νο 8 με ενθουσίασε και με συγκίνησε πιο πολύ από κάθε άλλο τεύχος.

Επιτυχία μας ήταν η αύξηση των σελίδων και η πλουσιώτερη ύλη. Επίσης μεγάλη εντύπωση μου έκανε το άρθρο ΕΛΛΗΝΕΣ — ΑΛΒΑΝΟΙ ένας Λαός — μια Φυλή — μια Πατρίδα.

Ένα άρθρο που θέτει για πρώτη φορά την σωστή άποψη για τους Αλβανούς και Αρβανίτες που έχουν το ίδιο καθαρό ΑΙΜΑ με τους άλλους φυλετικά σωστούς Έλληνες.

Ξέχασα να σας γράψω ότι είμαι μόνιμος κάτοικος Θηβών και έχω ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΗ καταγωγή.

Σύντομα θα έλθω σε επαφή μαζί σας, διότι πέρασα στο Τ.Ε.Ι. Αθηνών (β' εξάμηνο)

ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΖΗΤΩ Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ.
ΘΗΒΑ

Υ.Γ. Παρακαλώ να μου στείλετε το 1ο τεύχος που μου λείπει.

Αγαπητοί φίλοι της Χρυσής Αυγής,

Είμαι ένας νέος 18 χρονών, τελειόφοιτος Λυκείου, από τη Σπάρτη. Με μεγάλη μου συγκίνηση, μου δόθηκε η ευκαιρία να διαβάσω το θαυμάσιο περιοδικό σας (τεύχος Οκτωβρίου). Το τεύχος αυτό βρέθηκε τυχαία στην κατοχή μου, μέσω ενός φίλου μου, φοιτητή στην Αθήνα, που είχε έρθει για ένα διήμερο.

Διαβάζοντας τα άρθρα του περιοδικού ένιωσα πως επιτέλους βρήκα ένα αυθεντικό μέσο πληροφόρησης πάνω σε εθνικιστικά θέματα. Και για μένα αυτό αποκτά ιδιαίτερη αξία, αφού, ζώντας μέσα στην παραπληροφόρηση μιας μικρής επαρχιακής πόλης, δεν υπήρχε άλλο μέσο διαφυγής από αυτή.

Η κοινωνική κατάσταση στη Σπάρτη δεν είναι ιδιαίτερα καλή. Οι νέοι της ηλικίας μου δεν έχουν καμμιά εποικοδομητική απασχόληση και περνούν τις ώρες τους στις καφετέριες και τα μπιλιάρδα. Ένα φοβερό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η εγκατάσταση των γύφτων στις όχθες του Ευρώτα. Αλήθεια, είναι ποτέ δυνατόν έτσι να ξαναφτιάξουμε τη μεγάλη μας Αυτοκρατορία;

Θα προσπαθήσω να μη χάσω την επαφή με το περιοδικό σας. Για τον ίδιο λόγο σας παραθέτω τη διεύθυνσή μου. Συνεχίστε με πείσμα την προσπάθειά σας.

Φιλικά
Ν.Σ. Σπάρτη

Το πρόβλημα που θίγεται στην επιστολή σου, συναγωνιστή, είναι ουσιαστικά το πρόβλημα της υποβάθμισης της επαρχίας, και ένα σωρό μικρότερα προβλήματα που συνεπάγεται αυτή, όπως η αστυφιλία, η παραπληροφόρηση, η πτώση της ποιότητας ζωής κ.ο.κ. Όλα τα παραπάνω προβλήματα είναι γνωστά και αποτελούν για το δημοκρατικό μας πολίτευμα ένα «μικρό» αρνητικό σημείο μπροστά στα τόσα «καλά» που μας προσφέρει. Η αδιαφορία των υπευθύνων, η έλλειψη ουσιαστικά υπευθύνων, και η αδυναμία γενικότερα του συστήματος να δώσει λύσεις σε τέτοια προβλήματα είναι αυτή που επιβάλλει την ύπαρξή μας, είναι αυτή που επιβάλει τον αγώνα μας και που μας υποχρεώνει να μην πάψουμε να μαχόμαστε ποτέ.

Παρακάτω, παραθέτουμε ένα από τα πάρα πολλά γράμματα Ευρωπαίων συναγωνιστών, που έχουμε λάβει:

Αγαπητοί σύντροφοι,

Μόλις λάβαμε το γράμμα σας της 19ης Αυγούστου, ανοιγμένο. Η αιτία είναι ότι εδώ το ταχυδρομείο, όπως και σε όλη την Ευρώπη, όσον αφορά τα Εθνικοσοσιαλιστικά κινήματα, μας δημιουργούσε και δημιουργεί προβλήματα.

Είμαστε πολύ εντυπωσιασμένοι από το περιοδικό σας και απ' το υλικό σας, εξαιτίας του οποίου μπορούμε να δούμε ότι έχετε μια πολύ ενδιαφέρουσα δραστηριότητα, δυστυχώς όμως δεν μπορούμε να καταλάβουμε τα Ελληνικά. Σας συγχαίρουμε για την εξαιρετική σας εργασία και σας ευχαριστούμε που γράψατε για μας σ' ένα άρθρο. Στο επόμενο τεύχος του CEDADE θέλω να γράψω για το περιοδικό σας και να προπαγανδίσω την κίνησή σας για να μπορέσουν και άλλοι συναγωνιστές Εθνικοσοσιαλιστές να επικοινωνήσουν μαζί σας. Ευχαριστώ για τη μετάφραση του άρθρου αυτού, το οποίο επίσης θα βάλω στο περιοδικό μας.

Η κατάστασή μας είναι λίγο ή πολύ όπως η δική σας. Δεν κάνουμε αποκλειστικά πολιτικές πράξεις, αλλά, μερικές φορές, διοργανώνουμε συναντήσεις, διαλέξεις κατά τη διάρκεια του έτους, προβολές έργων, αθλητισμό, ορειβασία, την εθνική μας μέρα μία φορά κάθε δύο χρόνια και τά μαθήματα επιμορφώσεως στελεχών (Cours du Formation de Cadres) επίσης μία φορά κάθε δύο χρόνια. Επίσης το περιοδικό μας, αφίσσες, βιβλία κ.λπ... Τώρα είμαστε έτοιμοι να σχηματίσουμε ένα πολιτικό Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα στη Μαδρίτη, για να δούμε αν τυχόν υπάρχουν πολιτικές πιθανότητες, αλλά πιστεύω ότι αυτή τη στιγμή πρέπει να περιμένουμε μια καλύτερη κατάσταση στην Ευρώπη και το καλύτερο είναι να εντάξουμε τους νέους στον Εθνικοσοσιαλισμό.

Αντιμετωπίζουμε επίσης ορισμένες κρίσεις, αλλά ήδη γνωρίζουμε ότι δεν είναι εύκολο να είσαι Εθνικοσοσιαλιστής στις μέρες μας. Και αυτό σημαίνει να αγωνιστούμε.

Είμαι πολύ ευχαριστημένος που αρχίζω μια αλληλογραφία (ελπίζω ότι το ταχυδρομείο δεν θα την εμποδίσει), και που μπορώ να μιλώ για τις ακριβείς δραστηριότητες των κινημάτων μας, όπως και να αποστέλω έντυπο υλικό.

Περιμένοντας νέα σας με εθνικοσοσιαλιστικούς χαιρετισμούς.

J.N. ΕΝΑΣ ΙΣΠΑΝΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Παραθέτουμε εδώ, μεταφρασμένη, μια επιστολή από το Βέλγιο που στάλθηκε στην οργάνωσή μας από συναγωνιστές της εκεί χώρας.

Αγαπητοί συναγωνιστές,

Η επιστολή σας όπως και η έντυπη ενημέρωσή σας ελήφθησαν με μεγάλη ευχαρίστηση. Με μεγάλη μου ευχαρίστηση επίσης διαπιστώνω ότι σ' ολόκληρη την Ευρώπη ευγενείς ψυχές μάχονται στο πλευρό μας. Υπάρχουν στο Βέλγιο διάφορες εθνικιστικές ομάδες, αλλά μόνον η Ε.Ρ.Ε. και εμείς είμαστε ιδεολογικά εθνικοσοσιαλιστικές. Οι δραστηριότητές μας είναι κανονικές, με τελευταία την κατάθεση ενός στεφάνου σ' ένα νεκροταφείο της Toussaint όπου αναπαύονται τα σώματα 40.000 ηρώων των S.S. Το αντιφασιστικό μέτωπο, το συνιστάμενο από Εβραίους, δημοκράτες και φυσικά μαρξιστές προσπάθησε να μας εμποδίσει, χωρίς επιτυχία, καθότι τους επιτεθήκαμε μόλις τους είδαμε και χωρίς τις αντλίες της αστυνομίας όλοι οι εκφυλισμένοι θα ήταν στο νοσοκομείο. Μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτήν τη νίκη μας, εφ' όσον μπορέσαμε έτσι να δείξουμε (και η τηλεόραση ήταν παρούσα) ότι τίποτε δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο για τον αγώνα μας.

΄Ελληνες φίλοι, υποθέτω ότι και σεις στη χώρα σας έχετε να αντιμετωπίσετε παρόμοια προβλήματα. ΄Αλλωστε ολόκληρη η Ευρώπη βρίσκεται στο χείλος του αφανισμού. Είναι κρίμα που η απόσταση η οποία μας χωρίζει, εμποδίζει κοινές δραστηριότητες. Υπάρχουν δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα σε καθορισμένες ημερομηνίες όπως τα ηλιοστάσια, η ημέρα της γεννήσεως του υψίστου διδασκάλου μας Αδόλφου Χίτλερ και το ετήσιο προσκύνημα στον πύργο της Yser όπου συναντιώνται διάφοροι πολιτικοί σχηματισμοί από την 27η έως την 29η Ιουνίου στο Dixmude. Αυτή την χρονιά είχαμε αρκετή επιτυχία καθόσον υπήρχαν εκπρόσωποι πολλών ευρωπαϊκών εθνικοσοσιαλιστικών ομάδων. Η δική μας ομάδα VMO και εκατοντάδες από μας τραγουδήσαμε το Horst Wessel lied και ήταν η πρώτη χρονιά που αυτό έγινε χωρίς να έχουμε αντιδράσεις από την αστυνομία και τους αντιδραστικούς. Ελπίζουμε κάποια μέρα να συναντηθούμε ή εδώ ή στην πατρίδα σας και να επαναλάβουμε ενωμένοι, ανάλογα με την περίσταση, αυτές τις εκδηλώσεις.

Υπάρχει στο Βέλγιο μια μικρή Ελληνική κοινότητα όπως σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Για μας είναι φυλετικά αδελφοί αλλά δυστυχώς οι ιουδαιο-μαρξιστικοί οργανισμοί τους κατευθύνουν, και θα ήταν ευχής έργο αν μπορούσαν να πληροφορηθούν ότι ο αγώνας μας είναι πανευρωπαϊκός. Αν μπορείτε να μας στείλετε υλικό με πληροφοριακό περιεχόμενο, εμείς μπορούμε να τους το διανείμουμε. Οι συμπατριώτες σας μπορούν να προσφέρουν πολλά αν ενωθούν μαζί μας. Οι εχθροί μας κατέχουν πολλά μέσα και θα πρέπει να συνδέσουμε τις δυνάμεις μας για να δείξουμε ότι τίποτε δεν μπορεί να εμποδίσει τον αγώνα μας για τους λαούς της Ευρώπης και τον εθνικοσοσιαλισμό. ΄Οσο μακρύς και δύσκολος είναι ο δρόμος που μας οδηγεί προς την νίκη, εν τούτοις τίποτε δεν είναι ικανό να μας κάνει να αλλάξουμε την πίστη μας. Μόνον εμείς είμαστε ικανοί να σώσουμε την Ευρώπη και την φυλή μας από την καταστροφή.

Συναγωνιστές, θα είναι πάντοτε μεγάλη χαρά για μας να έχουμε συχνή επαφή μαζί σας και να πληροφορούμεθα για τις δραστηριότητές σας όπως και σεις για τις δικές μας.

Σας χαιρετούμε, με εθνικοσοσιαλιστικούς χαιρετισμούς και πίστη προς την τελική νίκη.

Το απόσπασμα που σας παραθέτω πάρθηκε από την «Δημοκρατική πρωτοπορία» της 24ης Οκτωβρίου 1986. (Στο απόσπασμα που ακολουθεί και το οποίο μας απέστειλε ο επιστολογράφος μας, ο δημοσιογράφος της εφημερίδας της ΟΝΝΕΔ, Β.Α. Λαμπρόπουλος, προσπαθεί με παιδαριώδη τρόπο καθώς και με σαθρά έως γελοία επιχειρήματα να αποδείξει τα αναπόδεικτα. ΄Οτι δηλαδή ο Φασισμός και ο Μαρξισμός είναι δύο έννοιες ταυτόσημες).

Ο δημοσιογράφος ο οποίος έγραψε το κείμενο όχι μόνο δεν έχει ιδέα για το τι είναι εθνικοσοσιαλισμός, αλλά και γράφει πράγματα που δεν στέκουν. Πρώτο του και μεγάλο λάθος είναι ότι ταυτίζει τον φασισμό με τον εθνικοσοσιαλισμό. Ενώ στην επικεφαλίδα βλέπουμε ότι θα μας μιλήσει για το φασισμό, στο κείμενο μέσα δεν αναφέρεται πουθενά σ' αυτόν αλλά μιλάει μόνο για εθνικοσοσιαλισμό.

Ο κ. Λαμπρόπουλος, που δηλώνει περίτρανα δημοσιογράφος, φαίνεται ότι δεν έχει ασχοληθεί καν με το θέμα το οποίο πάει να αναπτύξει. Διότι ο φασισμός και ο εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να είναι δύο ιδεολογίες που σε μερικά σημεία συναντώνται αλλά σε καμμία περίπτωση δεν είναι το ίδιο.

Δεύτερον, και λίαν επιεικώς, τερατώδες λάθος είναι ότι λέει επειδή οι Γερμανοί είχαν θεοποιήσει κατά κάποιο τρόπο τον Χίτλερ (και πολύ σωστά έκαναν), και από την άλλη μεριά οι Ρώσοι τον Μαρξ, άρα εθνικοσοσιαλισμός-μαρξισμός έννοιες ταυτόσημες!!!

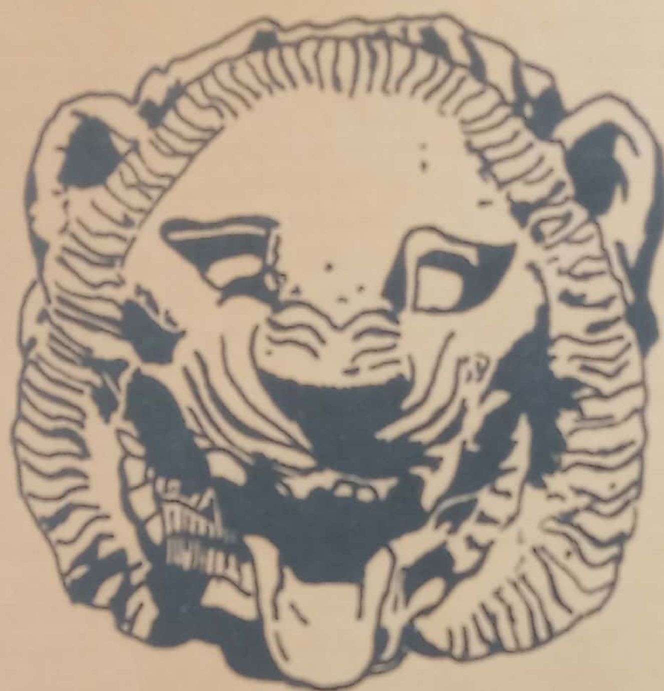
Μπορεί ο εθνικοσοσιαλισμός και ο μαρξισμός να έχουν κοινά σημεία στους στόχους τους αλλά στο ιδεολογικό τους πιστεύω υπάρχει αβυσσαλέο χάσμα.

Οι Γερμανοί εθνικοσοσιαλιστές την δεκαετία του '30 δήλωναν: «Ο Εθνικοσοσιαλισμός και ο Μαρξισμός έχουν σχεδόν τους ίδιους στόχους αλλά ακολουθούν διαφορετική μεθοδολογία για την πραγματοποίηση των στόχων αυτών». Και σ' αυτή τη διαφορετική μεθοδολογία συνοψίζεται η τεράστια μεταξύ τους διαφορά.

Καλά θα κάνει λοιπόν ο κ. Λαμπρόπουλος να διαβάσει και κανένα βιβλίο για τον εθνικοσοσιαλισμό και μετά να μιλάει.

Συναγωνιστή

Σε ευχαριστούμε για το απόσπασμα που μας απέστειλες καθώς και για την επιστολή σου, στην οποία με το λιτό αλλά τόσο πετυχημένο τρόπο σου έδωσες ήδη μία απάντηση σε αυτόν τον κύριο που αυτοαποκαλείται δημοσιογράφος. Συνέχισε τον αγώνα και σίγουρα μια μέρα θα δικαιωθούμε.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΨΥΧΗ

ΖΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

ΑΘΕΛΗΤΑ ΚΡΥΜΕΝΗ